

STĽPČEK

Na jednom seminári „o školskej prírave na život“ hovorili aj dvaja úspešní manažéri veľkých úspešných spoločností. O tom, že absolvujú štúdium mali veľa vedomostí, ale zo začiatku nevedeli, čo s nimi, nevedeli, ako ich použiť. Čosi im chýbalo. Zrazu sa nepozeralo na známk, ale na osobnostné kvality. Až v praktickom živote sa učili nachádzať svoju výnimočnosť a využívať ju, komunikovať s nadriadenými a kolegami, pracovať v tíme, zistiť, akú cenu má ich slovná cudzojazyčná zásoba, aké dôležité je vedieť vyhľadávať, spracúvať a porovnávať informácie, učili sa vidieť súvislosti.

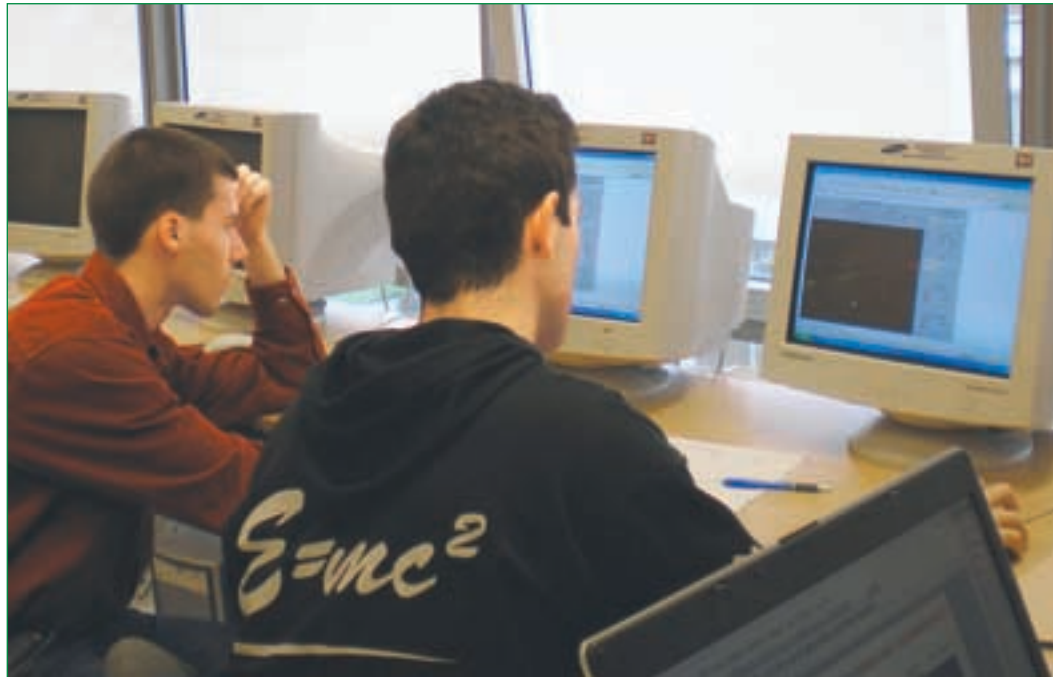
Priznám sa, že slová manažérov, ako im škola dala za batoh vedomostí, ale nepripravila ich na praktický život, mi zneli ako obohrané klišé a frázy. Naozaj im škola ublížila, ak museli začať sami osobnostne rásť a učiť sa celkom nové veci? Asi si neuvedomili, že ide o celkom prirodzený bežný proces. Prísne vzaté, obchodná akadémia nevychová „obchodníka“, pedagogická fakulta ne naučí učiť. A nemyslím si, že úspešným manažérom sa staneme tým, že sme absolvovali manažérsku školu.

Predpokladám, že každý z nás pri prechode zo školy do sveta praxe začína akoby odznovu. Že škola nám naložila za fúrik tehál, ale neukázala, čo všetko z nich možno postaviť. Nemala to robiť? Uvedomme si, že z tých istých tehál možno postaviť domy všelijaké. Nepodceňujme tehly. A navyše, nezbudajme, že z mála tehál - malý dom.

Pravdaže, na stavanie treba aj maltu. Škola môže pomôcť čosi jej namiešať. Ale začať stavať, to už musí človek sám. Pravda, dobre je vedieť, z čoho sa dá malta namiešať. Osobnosť človeka výrazne (asi najvýraznejšie) formujú životné skúsenosti. Ťažko si čo i len predstaviť, že by tu škola mohla suplovať.

Plytké mi pripadajú výzvy – učiteľia, pracujte na sebe. Pravdaže, treba, aby každý na sebe pracoval. Po celý život. Aj manažéri, starostovia, smetiari, hokejisti, nielen učiteľia. Ale skôr, ako to učiteľia budú robiť so zariadením, treba im dať motiváciu. Vôbec nemyslím iba na finančnú.

JOZEF SMIDA

Nitrianski gymnazisti pri stretnutí s časticovou fyzikou po roku opäť na pôde Slovenskej poľnohospodárskej univerzity. Čítajte na 7. strane.

Snímka: ZUZANA PALKOVÁ

JÁN FIGEĽ V NITRE

Aby sme v budúcnosti hrali prvú ligu

S prednáškou na tému Európsky priestor vzdelávania – perspektíva pre Slovensko vystúpil 19. marca v aule Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre JÁN FIGEĽ, komisár Európskej únie, zodpovedný za vzdelávanie, výchovu, kultúru a mládež.

V kontexte histórie Európskej únie, ktorej základy boli položené pred päťdesiatimi rokmi, zdôraznil, že univerzity boli v dejinách vždy nositeľmi slobody a vzdelanosti, faktora občianskej zrelosti. Z hľadiska rozvoja Európy a jej zamestnanosti považuje komisár za mimoriadne dôležité najmä celoživotné vzdelávanie, na ktoré dostane Slovensko v budúcom období 9,2 mil. eur. Zvýšenie vzdelanosti a dôraz na podporu

vedy a výskumu je prvoradým faktorom rozvoja európskeho hospodárstva, ktoré by sa zo súčasnej „druhej ligy“ malo prepracovať v porovnaní s USA na lepšiu pozíciu.

Ján Figeľ kvitoval dvadsaťročnú históriu programu Erasmus. Počas tohto obdobia absolvovalo medzinárodnú mobilitu 1,5 milióna študentov. Slovensko sa do programu zapája od roku 2000. Vlni odišlo študentov a na naše univerzity ich zo zahraničia prišlo 554. Zdôraznil potrebu zvýšiť záujem študentov o technické smery, pretože takéto pracovné sily Európa potrebuje.

Komisár Ján Figeľ sa s uznaním vyjadril o aktivitách Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre, ktorá sa ako jediná v SR zapojila do programu Erasmus Mundus, zameraného na podporu spolupráce a mobility v oblasti vysokoškolského vzdelávania medzi krajinami EÚ a tretími krajinami (viac o programe na www.fem.uniag.sk/cpeu).

K. POTOKOVÁ

Robert Fico:

EÚ je najefektívnejšia organizácia na svete

Na pozvanie rektorov oboch nitrianskych univerzít sa 3. apríla v aule UKF konala prednáška predsedu vlády SR Roberta Fica na tému Slovensko a EÚ.

Premiér sa venoval najmä zahraničnopolitickým problémom a dominantným témam vo vnútri únie - energetike a budúcnosti samotej organizácie. „Energetika je oblasť, kde SR nevyjedlna výhodné podmienky pri vstupe do EÚ. Donedávna sme boli schopní vyvážať 11 až 12 % elektrickej energie, po uzatvorení dvoch blokov atómovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach, ak ich nenahradíme, budeme nútení dovážať 20 až 24 % elektrickej energie,“ povedal Robert Fico. Slovensko sa musí vrátiť do stavu, keď bude v energetickej oblasti sebestačné a aj schopné

energiu vyvážať. Zdôraznil, že vláda SR musí v najbližších rokoch predložiť aj program diverzifikácie dodávok ropy a plynu.

V súvislosti s budúcnosťou EÚ je Slovensko za prijatie ústavy EÚ v čo najkratšom čase. Cieľom vlády je od 1. januára 2009 zaviesť euro, dôležité je plnenie podmienok rozpočtového deficitu, ktorý nesmie prekročiť tri percentá, „tohto roku je deficit nastavený na 2,9 %, na budúci rok na 2,5 %.“

V diskusii premiér odpovedal na otázky o rozširovaní EÚ, regionálnych rozdieloch, daniach i klesajúcej kvalite vysokoškolského vzdelávania. Dôvod vidí v tom, že za posledné roky vzniklo veľa vysokoškolských inštitúcií, ktoré nespĺňajú požadované kritériá. „Nestavajme po mestách pa-

mätiky pre politikov v podobe škôl, nemá zmysel, aby žilo zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavku kvality. Škodi najmä študentom, ktorí ho absolvovali, a potom majú problém uplatniť sa v praxi,“ reagoval Fico.

Napriek tomu, že premiér nechcel hovoriť o domácej politike, nevyhol sa ani otázke z tejto oblasti súvisiacej s výrokmi predsedu SNS Jána Slotu, či kritike svojej nedávnej návštevy v Číne.

Robert Fico v rámci pobytu v Nitre navštívil potom Biskupský úrad, priemyselný park Nitra – Sever a svoju návštevu ukončil na mestskom úrade, kde rokoval s predstaviteľmi regiónu i mesta a podporil ambíciu Nitry súťažiť o titul Európskeho hlavného mesta kultúry 2013.

R. CHOSRAVIOVÁ

Rektorská konferencia k novele zákona

SRK neprijala 11. apríla stanovisko k novele vysokoškolského zákona. Vzala ju len na vedomie, hoci zásadné pripomienky rektori nemali. Argumentovali tým, že definitívnu verziu novely dostali v poslednej chvíli a nevedeli, s akými pripomienkami ministerstvo súhlasilo. Za neštandardné tiež považujú, že minister Ján Mikolaj svoje návrhy neustále menil. Niektorí rektori sa chcú pokúsiť presadiť svoje pripomienky priamo v parlamente. Podľa rektora UK v Bratislave Františka Gahéry ide napríklad o riešenie presunu právomocí z akademickeho senátu na správnu radu, čo nepovažuje za správne. Upravovať sa zrejme bude aj postavenie doktorandov, ktorí by si podľa najnovšieho návrhu zákona museli platiť všetky odvody, hoci pôvodne to mal robiť štát. SRK prijala uznesenie, v ktorom vyzvala MŠ SR, aby túto situáciu riešila. Rektori nie sú spokojní ani s návrhom, za akých podmienok si budú vysoké školy brať úvery. Po dohode s ministerstvom financií sú totiž podmienky nastavené tak, že školy získajú len krátkodobé úvery, ktoré ich situáciu neriešia. Obmedzenia počtu externistov na polovicu sa už rektori neobávajú, malo by platiť až od ak. roka 2008, takže školy budú mať dosť času pripraviť sa na novú situáciu. (SME 12. apríla 2007)

Deň študentskej vedy

Vo štvrtok 26. apríla zaplnia cvičebne a posluchárne všetkých šiestich fakúlt SPU účastníci študentských vedeckých konferencií, aby vo viac ako 40 sekciách prezentovali výsledky svojej samostatnej vedeckej práce.

Na Fakulte agrobiológie a potravinových zdrojov privítajú súťažiacich študentov a hostí na trinástej vedeckej konferencii s medzinárodnou účasťou o 8.00 h v posluchárni A-1. V priestoroch dekanátu Fakulty záhradníctva a krajinného inžinierstva na Tulipánovej ulici 7 sa zídu účastníci ŠVK o 8.00 h, na Fakulte európskych štúdií a regionálneho rozvoja o 8.00 h v cvičebni FF-11 na Farskej ulici. Piatu vedeckú konferenciu študentov a doktorandov Fakulty biotechnológie a potravinárstva otvorila o 8.30 h v posluchárni Z-02. Na Fakulte ekonomiky a manažmentu začne fakultná konferencia ŠVČ o 8.30 h v posluchárni S a na Mechanizačnej fakulte o 8.30 h v CH-pavilóne. Bližšie informácie o sekciách a témach súťažných prác nájdete na webových stránkach fakúlt. -r-

V SKRATKE

● V rámci odborného tematického zjazdu navštívila 27. marca našu univerzitu skupina poľnohospodárskych odborníkov z Fínska (na snímke v aule). Cestu organizoval fínsky ústav pre racionalizáciu práce v poľnohospodárstve a lesníctve TTS v Rajamäki pod vedením jeho riaditeľa Dr. Larmo Tuomu. Počas krátkeho pobytu v Nitre sa fínski hostia zaujímali o organizáciu štúdia a výskumu na Mechanizačnej fakulte, najmä v oblasti využívania biomasy na energetické účely. V sprievode prodekan MF doc. Ing. Jána Gaduša, PhD., si pozreli bioplynovú stanicu na VPP v Koliňanoch a oboznámili sa s výsledkami dosiahnutými v rámci riešenia medzinárodných projektov.

LADISLAV NOZDROVICKÝ

● Na medzinárodnej výstave pre záhradníctvo, záhradkárov, priateľov bonsajov a kvetov GARDENIA, Bonsaj Slovakia 2007, ktorú otvorili 12. apríla na výstavisku Agrokompex, sa už tradične predstavila aj Botanická záhrada SPU.

● V piatok 13. apríla sa v kongresovom centre SPU zišli delegáti výročnej konferencie Základnej organizácie Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri SPU. Viac o rokovaní prinesieme v budúcom čísle.

INSIDE

- Presentations on Academic Land of Prime Minister Robert Fico and European Commissioner Ján Figeľ page 1
- Human Behavior and Global Climate Change 2
- Tractor Driver Course on University Farm in Koliňany - Reportage 2
- Conference on Pesticides Application in Slovakia 3
- Outcomes of a Year Experiment with New Fertilizer 3
- What Type of Water is Healthy 3
- Mrs. Mila Haugová - on a Visit at Poet and Translator 4-5
- Poems Written by Students Pen 4-5
- Nitra Universities Days – Program 6
- Initiative and Creativity as Fundamentals for Study 6
- Student girls on Conference in Capital of Russia 7
- Why to be involved in Erasmus Program 7
- Hands on Particle Physics – European Masterclasses for High School Students 7
- Faculty of Economics and Management Former Staff Reunion 8
- University Sport 8

L'udská činnosť a zmeny globálnej klímy

Svetová meteorologická organizácia a v jej rámci aj Slovenská meteorologická služba oslavujú 23. marec ako Svetový deň meteorológie. Každý rok pod určitým tematicky zameraným heslom. V tomto roku je to polárna meteorológia. Hlavne preto, že ľudské činnosti zasahujú aj do tejto oblasti s dôsledkom negatívneho ovplyvňovania klimatického systému Zeme.

Základné hrozby pre polárne oblasti vyplývajú najmä zo znečisťovania ľadovcov atmosférickou cirkuláciou prisunutými imisiami, ktoré sa znižovaním odrazu žiarenia (albeda) podieľajú na ohrievaní povrchu. Ďalšia hrozba prichádza zo zmeny chemického zloženia atmosféry. Plyny, uvoľňované pri topení sa permafrostu, trvalo zamrzutej pôdy (metán, CO₂ a iné), zvyšujú skleníkový efekt atmosféry, ktorého dôsledkom je otepľovanie. Z toho sa odvodzuje deštrukcia pevninských ľadovcov hlavne výparom, pomalým stekáním ľadovcov po svahoch do okolitých morí, čím sa zvýši prísun sladkej vody a klesá slanost okolitých morí. Tým sa zmenia podmienky termohalinnej cirkulácie (vzťah teploty,

hustoty a slanosti morskej vody), uľahčí sa zamŕzanie morí a zmenia sa podmienky pre tamojšie ekosystémy. Najvýznamnejším príkladom je El Niño (Jezuliatko; teplý a úzky prúd v Tichom oceáne, ktorý sa objavuje vždy okolo Vianoc), vyskytujúci sa pozdĺž pobrežia Južnej Ameriky s negatívnymi vplyvmi na rybolov.

Zmeny v oblasti polárnej klímy neobchádzajú ani naše zemepisné pásma, do ktorých sa presúvajú čoraz teplejšie arktické vzduchové hmoty. Príkladom je aj tohtoročná zima, keď priemerná teplota bola v porovnaní s klimatickým normálom vyššia o vyše 4,0 °C. Tým sa zaraďuje k najteplejším zimám v období klimatických pozorovaní u nás.

Nech je to už akokoľvek s globálnou klímou – doma je doma: na ilustráciu niektoré z extrémov počasia v Nitre v rokoch 1961–2006:

- Absolútne maximum teploty vzduchu (2 m): 37,2 °C (1994)
- Absolútne minimum teploty vzduchu (0,05 m): -28,0 °C (1987)
- Najvyššia priem. ročná teplota vzduchu (2 m): 10,8 °C (2002)
- Najnižšia priem. ročná teplota vzduchu (2 m): 8,4 °C (1965)
- Najvyšší ročný úhrn zrážok: 762 mm (1966)
- Najnižší ročný úhrn zrážok: 351 mm (1978)
- Najvyšší mesačný úhrn zrážok: 150 mm (IX. 1998)
- Maximálna hĺbka premŕznania pôdy: 0,8 m (1963/64)

Prof. Ing. FRANTIŠEK ŠPÁNIK, CSc.,
GABRIEL KECSKEMÉTI, KBH FZKI

ČÍTALI SME

Pracuj, dokonči, publikuj!

Tento Faradayov výrok bol krédom JAROSLAVA HEYROVSKÉHO, tvorca polarografie, jediného nositeľa Nobelovej ceny za vedu v histórii Československej republiky. Tento pozoruhodný muž, ktorý prednášal na najlepších svetových univerzitách a podstatne vylepšil mnohé odvetvia povojnového priemyslu, zomrel pred 40 rokmi, 27. marca 1967.

Keď Heyrovský v roku 1922 dokončil

svoj objav, publikoval ho nielen v češtine a angličtine, ale aj vo francúzštine. Úlohu svetového jazyka tu zohrala aj slovenčina, lebo neskôr sa na teoretickom rozpracovaní jeho myšlienok a na praktickom rozvoji polarografie významne podieľal Heyrovského žiak DIONÝZ ILKOVIČ, rodák zo Šarišského Štiavnika, ktorý sa narodil práve pred sto rokmi. (Podľa SME z 29. marca 2007)

Sprostredkovali nové poznatky vo zváraní

Prvá zväračská, a.s., Bratislava, Slovenská zväračská spoločnosť a Katedra spoľahlivosti strojov Mechanizačnej fakulty zorganizovali na pôde našej univerzity v utorok 13. marca odborný seminár zameraný na systémy kvality vo zváraní v súvislosti s plnením noriem radu STN EN ISO 3834 i ďalšími súvisiacimi normami.

Podujatie bolo určené najmä organizáciám, ktoré začínajú so zavádzaním systémov kvality, pripravujú sa na transformáciu svojho systému podľa uvedených noriem, či odborným pracovníkom a personálom, ktorí zabezpečujú plnenie požiadaviek kvality. Seminár otvoril riaditeľ divízie certifikácie Prvej zväračskej, a.s., prof. Ing. PETER POLÁK, PhD., prednáškom na tému certifikácie osôb a systémov kvality po vstupe Slovenska

do EÚ. „Našu spoločnosť akreditovala Slovenská národná akreditačná služba a u nás získané certifikáty majú medzinárodnú platnosť,“ predstavil Prvý zväračský prof. Polák. Čo sa z jeho pohľadu v poslednej dobe zmenilo vo zváraní? „K značnému vývoju došlo v súvislosti s výskumom v oblasti zvárania, posunul sa do oblasti najproduktívnejších špičkových technológií, ako je laser, plazma, elektrónový lúč a podobné zdroje tepla na zváranie, rezanie a povrchové nanášanie. To sú hlavné technológie, ktorými disponuje aj naša spoločnosť.“ Dodal, že sa venujú aj zavádzaniu systémov kvality. „Tieto poznatky sú relatívne nové, preto ich chceme prezentovať na celej sérii seminárov, aby sme záujemcov zorientovali v problematike a získali ich pre túto činnosť.“ -rch-

Súťaž, kde vyhlasovali iba víťaza

Začiatkom marca sa v známej francúzskej vinohradníckej oblasti Bordeaux konala medzinárodná súťaž v reze viniča. Medzi 332 vinohradníkmi z Francúzska, Španielska, Portugalska, Talianska, Chile, Juhoafrickej republiky a Českej republiky boli aj dvaja zástupcovia Slovenska, PETER KRAJČOVIČ, náš absolvent a JURAJ SOMOROVSKÝ, študent 1. ročníka SPU. Prvý bol seniorským a druhý juniorským víťazom Celoslovenskej súťaže v reze viniča z roku 2006.

Cieľom rezu viniča je ponechať na kre také množstvo plodonosných pukov, aby bola zabezpečená požadovaná úroda hrozna, a to pokiaľ ide o jej množstvo i kvalitu. „Vo Francúzsku sme sa stretli s odlišnosťami v prevedení rezu. Na Slovensku sa snažíme staré drevo z viniča odstrániť, kým Francúzi ho ponechávajú,“ poukázal na odlišnosti v pestovaní viniča J. Somorovský. Vo Francúzsku sa hodnotia i teoretické vedomosti vinohradníkov z agrotechniky pestovania viniča a z bezpečnosti pri práci. Ďalším rozdielom, ktorým sa chcu inšpirovať aj naši organizátori, je neodstraňovanie dreva po reze z konštrukcie. Tento krok umožní hodnotiacej komisii lepšie posúdiť odbornosť rezu.

Súťaž bola rozdelená na dve kategórie. V prvej boli účastníci zo zahraničia a v druhej Francúzi. Dôvodom boli práve odlišnosti v prevedení rezu. „Trochu nás sklamal, že v medzinárodnej súťaži organizátori vyhlasovali len prvé miesto. Získal ho účastník zo Španielska. Všetci ostatní dostali pamätne medaily,“ povedal J. Somorovský.

(Z článku Juraja Hubu, študenta SPU, uverejneného v SME Rolníckych novinách 23. 3. 2007)

TRAKTORISTI Z CELÉHO SLOVENSKA V KOLÍĽANOC

Stále platí, učiť sa treba po celý život

„Niektorí odborníci vravia, že znalostná ekonomika v poľnohospodárstve znamená efektívne využívať výkonnú techniku vyššej generácie s výdobytkami výpočtovej techniky,“ začal svoje rozprávanie Ing. PETER BREZOVSKÝ, riaditeľ Vysokoškolského poľnohospodárskeho podniku SPU, s.r.o., v Kolíľanoch, keď som sa ho spýtala na dôvod, prečo organizujú pravidelné školenia traktoristov. Pri okružlom stole sedeli v ten upršaný predjarný deň zástupcovia virtuálneho trojuholníka organizátorov, ktorého každý vrchol mal v tejto partii svoju kartu.

Prečo traktory? P. BREZOVSKÝ vysvetľuje: „Pretože dnes už majú také špičkové technické vybavenie, že traktorista už nie je len šofér, ale pracovník riadiaci výrobnú jednotku, navyše, nie lacnú. To si žiada zručnosť a kvalifikáciu. Kde sú už tie časy, keď traktoristovi stačilo základné vzdelanie! Dnes je to úplne inak. Musí to byť primerane kvalifikovaný pracovník, ktorý je schopný využiť v prospech efektívnosti podniku všetky vymoženosti, ktoré technika ponúka. Celoživotné vzdelávanie nie je aktuálne iba u špičkových manažérov, ale u pracovníkov na rôznych stupňoch riadenia výroby. Rozmýšľali sme, ako prepojiť odborné zázemie univerzitných pracovísk s praxou a firmami dodávajúcimi najmodernejšiu techniku, a tak vznikla spoločná aktivita nášho podniku s Mechanizačnou fakultou SPU v Nitre a firmou HRIADEL, s.r.o., ktorá dodáva špičkové traktory značky FENDT. Veď keď si objednáš traktor s plnou výbavou, snažím sa, aby všetky jeho funkcie boli maximálne využité. Obsluha má dnes skôr pozíciu kontrolnú. Nezasahuje do všetkých procesov, lebo objektívnejšie to dokáže počítač, ktorý optimalizuje celý prevádzkový režim z hľadiska efektívnosti hospodárenia, obrábania pôdy a vykonávania jednotlivých pracovných operácií. My, manažéri veľkých podnikov, by sme boli radi, keby bola pozícia traktoristu viac pasívna ako aktívna a všetko zaňho riadila elektronika. Ako som už povedal, traktoristi majú veľa skúseností, ale nestretol som sa ani s jedným, ktorý by dokázal využiť celú škálu možností, ktorou moderný traktor disponuje. Traktorista sa naučí jednu vec, tú využíva, ostatných vymožeností sa bojí, myslí si, že by svojím zásahom nedajbože dačo pokazil. Preto na našich školeniach jednak prezentujeme novú techniku a traktoristov teoreticky vzdelávame, jednak si oni v dielni a na poli môžu naučené overiť v praxi.

Názor Ing. VÍTĚZSLAVA CHRÁPAVÉHO, zástupcu spoločnosti FENDT pre strednú a východnú Európu, riaditeľove slová potvrdzuje: „Traktoristi sú zodpovední za kvalitu práce a technika im má pomôcť, aby sa pri nej menej unavili. Ich úlohou nie je riadiť, ale len kontrolovať, či fungujú všetky automatické alebo elektronické mechanizmy, ktoré riadia výrobnú jednotku. Tak, aby traktorista mal čo najmenej práce s

vlastnou jazdou a mohol sa venovať kvalite práce, ktorú za ním vykonáva náradie. Poľnohospodárstvo je biznis, ktorý závisí od mnohých faktorov, predovšetkým od počasia. Keď je predpoveď zlá, robí sa veľmi intenzívne, nie je čas na dlhé nastavovanie a na premýšľanie, práca sa musí urobiť čo najskôr a najkvalitnejšie. Snažíme sa o to, aby traktorista nemusel zakaždým, keď nasadne do traktora a naštartuje, znovu všetky systémy nastavovať. Akonáhle nájde optimum nastavenia traktora s náradím, uloží si ho do pamäti počítača a kedykoľvek ho má k dispozícii. Príde ráno do práce, dostane od mechanizátora zadanie, akú prácu má vykonať, nájde si na dvore potrebné náradie, vyhladá v počítači vhodné nastavenie a v priebehu niekoľkých minút ide na pole. Rovnako je to so sledovaním výkonov. Informácie dnes znamenajú peniaze. Ak ich má podnik rýchlo k dispozícii, dokáže dokonalejšie využiť potenciál strojov aj ľudí.

Dr. JÁN BOHON, manažér firmy Hriadeľ, s.r.o., sa na školenia pozerá aj z „kantorského“ uhla: „Výučbu realizujeme v intenciách vzdelávania dospelých. Ide predovšetkým o dialóg, nie o monológ prednášajúceho. Ľudia z praxe majú často v určitých oblastiach oveľa väčšie skúsenosti ako samotný lektor. Ak sa podarí dialóg nadviazať, je to prospešné pre obe strany. Získame poznatky o kvalite nášho vzdelávania, pracovníci univerzity zas spätnú väzbu týkajúcu sa

výučby na fakulte, impulzy, čo by sa dalo zlepšiť a inovovať. Pedagógovia z univerzity sem chodia s radosťou, pretože si tu osvojujú technické novinky a môžu ich preniesť aj do posluchárni. Naša firma má v spolupráci s týmito osvedčenými partnermi aj ďalšie plány na školenie mechanizátorov a agronómov. Chceme na to využiť možnosti, ktoré fondy EÚ ponúkajú na podporu vzdelávania a poradenstva činnosti. „Hriadeľ je komerčná firma, má svoje priority, ale touto formou sa zapája aj do vzdelávacieho procesu na SPU,“ dodáva PETER BREZOVSKÝ. „Snažíme sa o to, aby naši študenti mali možnosť učiť sa na najmodernejšej technike. Aby sa ako budúci manažéri vedeli rozhodnúť, akú techniku nakúpiť pre svoje firmy. Prezentujeme im aj výrobky iných producentov, aby na základe kvality a technických parametrov vedeli čo najlepšie rozhodovať.“

A už sme v dielni, kde sa účastníci školenia traktoristov z celého Slovenska cítia ako ryby vo vode. To, čo sa doobeda naučili v posluchárni od pedagógov Mechanizačnej fakulty SPU, prof. ANTONA ŽIKLU a doc. ZDENKA TKÁČA, tu rozbiehajú na drobné, pýtajú sa, vymieňajú si skúsenosti. MARTIN HALMEŠ z FENDT, absolvent MF SPU, jeden z organizátorov školenia, nám povedal: „Školenie prebieha ako po masle, traktoristi majú oň veľký záujem. Verím, že si odnesú veľa nového a využijú to v praxi. Pri týchto slovách spokojne prítakáva aj FEDOR KUNKEL, účastník kurzu z Oponíc: „Som veľmi spokojný, je to poučné, dozvedeli sme sa o novinkách, ktoré výrobné firmy ponúkajú. Oprášili sme si vedomosti, zistili, na čo sa zamerať, ako pracovať čo najefektívnejšie.“

KATARÍNA POTOKOVÁ
(SME – RNO 13. 4. 2007)

Praktická a užitočná výmena skúseností.

Snímky: JOZEF PRUŽINSKY

MARCEL KAŠČÁK,
ŠTEFAN ŠČECINA, 5. FEM

Na návšteve u poetky Mily Haugovej:

Milovníci poézie dobre poznajú jej tvorbu, ktorá odráža pocitový svet súčasnej ženy v kontexte vzťahov najrôznejšieho druhu. Prežívajú autorkino osobité videnie sveta, začarované do veršov, ale aj pocity inojazyčných básnikov, pretlmočené do našej materčiny. Jej zbierky básní žijú svoj život v našich i zahraničných knižniciach. V encyklopédiách nájdeme mnoho informácií o jej živote, tvorbe. No zďaleka nie všetko. Do svojich spomienok hlbšie načrela, keď sme pri šálke kávy sedeli zoči-voči v dome jej staručkej matky v Zajačej doline pri Leviciach. Zoznámte sa, prosím, aj vy s MILOU HAUGOVOU, jednou z najvýraznejších súčasných slovenských poetiek a prekladateľiek, ktorá svoje študentské roky prežívala na našej alma mater.

Mila, akože to bolo, keď sa maturantka, zamilovaná do cudzích jazykov a literatúry, ocitla na poľnohospodárskej škole?

- Keď som v roku 1959 nastúpila na Vysokú školu poľnohospodársku v Nitre, veru som ani netušila, že to bude pre mňa len prechodné obdobie a môj život sa bude odvíjať úplne iným smerom. Pôvodne som chcela študovať nemčinu a estetiku, ale z tzv. kadrových dôvodov sa mi to nepodarilo. VŠP prichyľovala v tých rokoch rôzne, veľmi zvláštne študentské osudy. Niekoľko z nich sa stretlo aj v našom ročníku. Viacerí si po skončení štúdia poľnohospodárstva vybrali odlišnú cestu životom. Jedna spolužiačka sa stala redaktorkou rakúskeho Kuriéra, druhá dizajnérkou v Kalifornii, ďalší spolužiak študoval opernú réžiu...

Prenesme sa v duchu do vašich študentských čias. Aké boli?

- Škola je v mojich spomienkach krásna, keď je človek mladý, všetko je krásne. Žili sme v hlbokom socializme, ale boli sme veselí, občas aj smutní, neustále zamilovaní, tak, ako študenti v každej dobe. Boli to roky veľmi ľahké, ale zároveň aj veľmi ťažké. Chodila som na Agronomickú fakultu, do tretieho zo šiestich krúžkov, zaradená podľa priezviska - Emília Labayová. Obľubovala som veľa predmetov, napríklad botaniku s vynikajúcou pani profesorou Svobodovou, zoológiu s profesorom Čepelákom, fyziológiu rastlín, rôzne druhy chémie. Vybrala som si aj teoretickú diplomovú prácu na katedre ochrany rastlín. Veľký problém mi však spôsobovali praktické predmety a prax. Do školy sme nastúpili v roku 1959, no a po niekoľkých týždňoch nás už aj na tri mesiace šupli na prax na Malantu, na školský majetok. Pracovali sme pri zbere cukrovej repy, striedali sa v maštali. Podožiť kravu bolo pre mňa niečo také strašné, že na to dodnes s hrôzou spomínam. Silvestra sme so spolužiačkami tiež strávili na Malante, mali sme službu v ošipárni. Na druhej strane, práve kvôli týmto ťažkým podmienkam sme sa veľmi skamarátili, našli sa spriaznené duše a naše priateľstvá na diaľku pretrvávajú dodnes. Rada spomínam na Gabiku, Darinu, Pupu, Magdušku, Renátu, Iriku, Janu a iné kamarátky z tých čias. Keď sa však na toto obdobie svojho života po-

zerám z iného uhla, som aj rada, že som vyštudovala VŠP a nešla na filozofickú fakultu, pretože tu bol vo vyučovaní menší ideologický tlak. Odborné predmety sa predsa len nedali až tak vtesnať do predpísaných formúl. No a možno práve štúdiu na VŠP vďačím za to, že som sa hľadala, objavovala literatúru, knihy, kultúru a všetko, čo som mala rada.

Zažili ste aj ten skutočný, nefalšovaný internátny život?

Samozrejme, bývali sme na internáte pod hradom. V prvom ročníku nás bolo na izbe sedem, neviem, či tomu dnes ešte niekto z mladých uverí. Začiatky boli veľmi veselé a rušné. Pre mňa, jedináčka, bolo ťažké zvyknúť si na to, že sa nezhasínalo vtedy, keď som chcela spať, že nebolo ticho, keď som sa chcela učiť. Našťastie, Levice neboli ďaleko, a tak som každé dva týždne cestovala domov. Okrem školských povinností som mala obrovské množstvo záujmov, kultúrnych, spoločenských, súkromných. My, dievčence, sme boli stále zamilované. Vždy sa nám niekto páčil. Hádám sa terazjší pán profesor Dušan Húska nenahnevá, keď naňho prezradím, že sa za ním otáčala celá naša izba... ostal naším šarmantným a milým priateľom...

Rada si spomínam aj na momenty, ktoré snáď zaujmú aj študentky, ktoré budú čítať tento rozhovor. Písal sa začiatok 60. rokov a my, dievčence s „uletenejšími“ názormi, sme sa rozhodli obliecť podľa najnovšej módy, ako sme to videli v módnom časopise zo západu. Nosili sa krátke sukne po kolená so širokou spodničkou z akej si umelohmotnej sieťky na muchy a v móde boli aj farebné pančuchy. Tak sme si tie biele, ktoré bolo v obchode dostať, zafarbili. Na červené, modré, zelené. Naše parádne však neostalo bez odozvy. Pozvali nás na pohovor na fakultný výbor, že vraj zavádzame do školy buržoázne maniere! Našťastie to skončilo iba pokarhaním, lebo sme boli dobré študentky, ktoré dvíhali priemer ročníka. No a s odporúčením, aby sme tieto „výstrelky“ nosili iba po vyučovaní. Mali sme dokonca aj ročníkovú internátnu profesorku, ktorá kontrolovala, či nemáme nalakované nechty. A to sme mali osemnásť! Chlapci a dievčatá bývali na in-

MILA HAUGOVÁ, nar. 14. 6. 1942 v Budapešti. Jej rodina v 50. rokoch minulého storočia trpela politickým prenasledovaním a často sa sťahovala. Od pol. 50. rokov žila v Zajačej doline pri Leviciach. Mila maturovala v r. 1959 na gymnáziu v Leviciach, potom študovala na VŠP v Nitre. Pracovala ako agronómka v R. Sobote, neskôr ako učiteľka na stredných školách. Od r. 1985 pôsobila ako redaktorka časopisu Romboid a iných literárnych časopisov, dnes žije a tvorí v Bratislave. Vydala pätnásť básnických zbierok, o.i.: Hrdzavá hlina, Premennivý povrch, Čisté dni, Praláska, Nostalgia, Dáma s jednorožcom, Alfa Centauri, Krídlatá žena a ďalšie. Prekladá z viacerých európskych jazykov a jej básne boli preložené do šiestich jazykov.

ternáte striktné oddelene, návštevy boli povolené iba od 17. do 20. hodiny, na občiansky alebo internátny preukaz. Takže všetky schôdzky a „rande“ sa museli odohrávať buď v treskúcej zime v parku, alebo v kine či divadle.

Napriek prísnosti sme my, nitrianski študenti, žili bohatým kultúrnym životom. Pravidelne sme navštevovali veľmi dobré predstavenia v tunajšom divadle, chodili do dvoch kín, v ktorých sa vtedy začínali premietat talianske a francúzske filmy. V Nitre bol vynikajúci amfiteáter, na ktorom sa konali filmové festivaly. Rada na to všetko spomínam!

Takže túžba po kultúre tam kdesi vo vnútri tela...

- Že som nemohla študovať to, čo sa mi naozaj páčilo, som si nahrádzala iným spôsobom. Na škole vyučoval nemčinu pán profesor Kohút, ktorému vďačím za to, že som sa v tomto jazyku zdokonaľovala a nadviazala na gymnaziálne roky v Leviciach. Bez toho, aby som študovala nemčinu na vysokej škole, dostala som sa až na takú úroveň, že z tohto jazyka prekladám. Okrem toho som navštevovala kurzy ang-

ličtiny. A literatúra? Veľa som čítala. Raz do mesiaca, vždy keď dostali nový tovar, sme chodili do vynikajúceho kníhkupectva na hlavnej ulici a kupovali všetky novinky. Knihy boli pomerne lacné. V Nitre boli aj výborne antikvariáty. Ešte aj dnes nachádzam vo svojej knižnici rôzne publikácie, ktoré sú akvizíciou z tohto obdobia môjho života.

Gaudeamus, promócie. Ako si spomínate na túto slávnosť?

Promovali nás v Parku kultúry a oddychu. Okolo stodvadsať absolventov. Nijaké večerné šaty, ako to vidíme dnes. Mala som čiernu sukňu pod kolená, k tomu bielu čipkovanú blúzku a čierny kabátik so zlatými gombíkmi. Natupírované vlasy vyčesané do drdola. Hrubé linky okolo očí... a radosť z diplomu.

Kam smerovali vaše prvé kroky v praxi?

Po skončení školy musel každý nastúpiť na umiestenku. Ja na JRD v Rimavskej Sobote. Veľmi pekne ma prijali, predseda bol Maďar a po slovensky vedel len veľmi málo, preto sa veľmi potešil osobe, ktorá o-

vládala oba jazyky. Povedal mi: „Vy, Emike (tak ma volal), robte kancelársku prácu, píšete výkazy na okres, to ostatné my už urobíme.“ V Rimavskej Sobote som sa veľmi spriatelila s Ing. Evou Kišákovou zo Skalníka, ktorá pracovala v Tisovci. Spolu sme sedávali na poradách, naše priateľstvo trvá dodnes. Zostala verná poľnohospodárstvu, pracovala ako agronómka veľmi dlho a úspešne. Po roku som odišla z tohto miesta a začala som učiť na SPTS v Leviciach, neskôr v Ivanke pri Dunaji.

Porozprávajte nám o vašich literárnych začiatkoch!

- Literatúra bola mojou láskou od malička. Nedávno som si v starých veciach našla zošit z druhej triedy, kde je napísané: „Ja veľmi ľúbim písať a čítať“. Myslím, že v tejto jedinej vete je povedané všetko. Knihy ma sprevádzali a sprevádzajú po celý život. Čo mi pamäť siaha, vždy som si písala denníky, zapisovala si všetko, čo sa mi páčilo, čítala rad-radom knihy, ktoré mi prišli pod ruku. Aj napriek tomu som sa k vlastnému písaniu dostávala veľmi pomaly. Ako ku všetkému vo svojom živote. Vydávala som sa 25-ročná, v tridsiatke sa

Dnes mám chuť ísť
vlastnou cestou
Dnes mám chuť opäť žiť
Na kolená položiť toto
malé mesto
A čosi z hlavy vypustiť

Dnes mám chuť ísť
vlastnou cestou
a nepočúvať večné
príkazy

Urobiť raz rázne gesto
A nechať seba už raz
žiť

Dnes mám chuť ísť
vlastnou cestou
Nerozbíjať výklady
Chcem sa vysmiať
egoistom
Len tak byť

Pre všetkých, čo milujú
skoré rána
Pre všetkých,
čo majú radi slnko
Keď sa rodí z nočnej tmy
Pre vás píšem tieto
riadky
Z pavučiny, čo upletú
len pre mňa pavúky

Pre tých,
čo radi pijú kávu
Keď sa ráno rodí
z nočnej tmy
Čo počúvajú,
ako vonku rastie tráva
Ako zvony začínajú biť

Pre tých, čo majú radi
skoré rána
Keď sa všetko
iba prebúdzá
A vo vlasoch lesknú sa vám
kúsky rannej rosy
Vtedy, keď si slnko ešte
len pretiera oči
Keď máš chuť behať po trá-
ve bosý

Ilustračné fotografie: DOMINIKA POZNÍKOVÁ

Pre všetkých,
čo vedia vychutnať si čaro
Jari a majú radi oblohu
Pre tých, pre ktorých sú
mraky písmenkami
A hrajú sa s nimi
v obluku

„Ja nie som botanik, ja som kvet“.

mi narodila dcéra. Profesionálne som sa k literatúre dostala až v roku 1970, keď som začala pôsobiť na SPTS-ke v Ivanke pri Dunaji. Učil tam aj básnik Vojtech Kondrôt, ktorému som spomenula, že tiež píšem básne. A on na to: „To nemôžeš len tak písať do svojich denníkov, dones mi to ukázať!“ Prečítal si moje práce, povedal, že je to celkom dobré a poradil mi, aby som ich poslala vtedajšiemu ministrovi kultúry, Miroslavovi Váľkovi. To som aj urobila a postupne z mojich veršov vznikla prvá básnická zbierka, no a potom ďalšie a ďalšie.

Prečo práve poézia?

- Básne pokladám za disciplinovanú formu výpovede. Niekedy mám pocit, že v skutočnom živote príliš veľa rozprávam a v básňach sa musím limitovať. Je to ako s dýchaním. Báseň je akoby jeden výdych, čiže toľko sa dá a ďalej to už nejde. Písanie poézie som prijala ako formu života. Doteraz mi vyšlo už pätnásť básnických zbierok. Pre zaujímavosť, z posledných, ktoré sú mi celkom milé: Atlas piesku, Zavretá záhrada reči, Orfeá, Zimný priesmyk, Rastlina so snom, Vertikála, Terče.

Vo vašej tvorbe sa často stretávame s pojmami z prírody a vidieka...

- Áno, ako vidíte, je to niečo, čo je stredobodom môjho záujmu. Záhrada a rastlina. Nemyslím, že by to malo nejaký súvis so štúdiom na vysokej škole. Možno vo väčšej miere s tým, že naša rodina vždy bývala na dedine. Otecko bol diplomovaný agrónóm. Mám pocit, že láska k rastlinám a zvieratám je u mňa skoro rovnocenná s láskou k ľuďom. Záhrada, to je predĺženie mňa samotnej. Tu, hneď za múrom našej záhrady v Zajačej doline, kde býva moja mama a kde sa často zdržiavam, je už od roku 1976 nádherná vec: chov koní. Keď som bola dieťa, bývali sme v Topoľčiankach, kde je doteraz štátny žrebčín. Kone, rastliny a naši dvaja psi ma sprevádzajú ako prírodná súčasť a kulisa mojej tvorby.

A okrem prírody?

Druhá, pre mňa veľmi dôležitá vec, sú ľudské vzťahy. Väčšina mojich básní, v podstate všetky, aj tie, ktoré sa týkajú rastlín, zvierat a prírody, sa zaoberá medziludskými vzťahmi. Či už vzťahom muža a ženy, matky a dcéry, dcéry a matky, alebo ľudí navzájom. To je základná téma, ktorej sa venujem a neustále sa okolo nej krútim ako po špirále.

Ovládáte niekoľko jazykov, venujete sa aj prekladu...

- Som poetka, ktorá píše niekedy aj štyri-päť dní za sebou. Napíšem, odložím. Napíšem každý deň pravidelne, poézia sa nedá písať na povel. Naopak, impulz musí prísť náhodne, niekedy je to povedzme „rozkaz“ zo sna, inokedy sa znenazdajky zjaví zaujímavá veta, niečo sa v človeku nahromadí a v konečnom dôsledku vznikne z toho báseň. Keď netvorím, využívam

čas na prekladanie. Hlavne poézie, z angličtiny, nemčiny, maďarčiny. Naposledy sme spolu s dcérou Elvírou preložili knihu nemeckej autorky Sary Kirschovej s názvom Krídla okna. Je to lyrika, ktorá je mi blízka. Sarah Kirschová býva pri Baltickom mori. More ma fascinuje. Je to jediná vec, ktorá mi tu na Slovensku chýba, myslím, že nielen mne. Prvýkrát som bola pri mori v roku 1963. Vidíte, a to je opäť spomienka na moje študentské roky! Vtedy mala VŠP sesterskú školu v bývalej NDR. Zúčastnila som sa na mesačnej tzv. výmennej praxi. Dva týždne sme pracovali na družstve a za zarobené peniaze sme mali výlet po pobreží. Navštívili sme nádherné miesta, ostrov Rujanu, Idensee, polostrov Usedom a

Emília Labayová, študentka Vysokej školy poľnohospodárskej v Nitre (1964).

mestá Rostock, Stralsund a Greifswald. Nezabudnuteľná spomienka na štvrtý ročník vysokej školy. Spomínam si, že som tam bola so spolužiačkou Renátou, neskôr manželkou profesora Kulicha, ktorá dlhé roky pracovala na škole.

Vo vašej biografii som sa dočítala, že pôsobíte aj ako pedagogička a vyučujete tvorivé písanie. Dá sa „spisovateľstvo“ naučiť?

- Učím osem rokov tvorivé písanie a esejistiku. Moji študenti sú z rôznych vysokých škôl, sociológie, práva, ekonomiky, manažmentu, filozofie a okrem toho sa zaujímajú o písanie a literatúru. Myslím, že ak niekto má talent, treba ho rozvíjať a trochu mu pomôcť naučiť sa „remeslu“. Moji študenti väčšinou svoje nadanie využívajú tak, že tvorivým spôsobom píšu o oblasti, v ktorej pôsobia. Mám študentky kurátorky, píšuce o umení, mala som študenta, ktorý písal básne. Nemyslím si, že sa to naučil na našich seminároch, ale určité veci sme niekedy spolu korigovali. Vždy sa usilujem

veľmi jemne usmerňovať svojich študentov a ukazovať im, aká úžasná je cesta k sebe samému, keď človek vie svoje pocity vyjadriť slovom.

Jeden slávny autor povedal, že písať treba za zavretými dverami a opravovať pri otvorených. Je to naozaj tak?

- Určite. Sama som redaktorka, ale redigovanie svojich kníh som prenechala iným. Aj keď som pracovala v redakcii časopisu Romboid, určité veci sme s autormi museli prediskutovať. Písanie je vskutku činnosť, ktorá vyžaduje samotu. Keď píšem, hrá mi hudba, aby som eliminovala zvuky, prichádzajúce zvonka. Všetky moje básne, všetky knihy vznikli v Bratislave, v betónovom paneláku, v malej pracovni, pri starom písacom stole. Keď som tu, v Zajačej doline, v záhrade, v prírode, nepíšem, lebo mám pocit, že to nepotrebujem. Uvedomujem si, že v meste píšem asi preto, lebo mi niečo chýba. Že si tvorbu vyplňam akési prázdno. Tu, na vidieku, môžem prekladať, písať recenzie, ale básne, to nie.

Keď bola dcérka malá, každý večer som jej rozprávala rozprávku. Vymýšľala som seriály na pokračovanie. Keď zaspávala, často som si myslela, pôjdem do svojej izby a budem písať. Pomaličky som si vyfalovala ruku z jej rúčky, keď sa naraz strhla: „Nechod ešte!“ Tu som si uvedomila, že píšuca žena sa musí nejakým spôsobom rozdeliť medzi literatúru, ktorá vyžaduje celého človeka a samotu, no a rodinu, ktorá potrebuje, aby mama bola prítomná nielen telesne, ale aj myslou.

Vaša dcéra sa tiež venuje práci so slovom, prekladu. Nepadla teda veľmi ďaleko od stromu...

- Má aj kopu iných záujmov, neviem, či pri tejto práci ostane. Berie to ako zamestnanie, prekladá skôr prozaické veci. Pretože z písania a prekladu poézie sa užíva iba ľalie poľné a vtáčstvo nebeské. Nechcem sa sťažovať, jednoducho, človek si toto poslanie vyberie. V podstate, ani nie som až tak ďaleko od poľnohospodárstva. Keď ma niekto nabáda, aby som povedala, ako vzniká báseň, ako prichádza inšpirácia, obyčajne použijem vetu, ktorá sa týka života rastlín: „Ja nie som botanik, som kvet.“ Nie som tá, čo opisuje, ale tá, čo kvitne. Ťažko sa hovorí o tom, ako vzniká báseň. Ale predstavte si to asi takto: slovo je semienko, ktoré padne do čiernej zeme a naraz sa z ničoho nič zjaví kvet. A vy sa len dívate...

Znalosť jazykov otvára svet...

- Vyrastala som dvojjazyčne, otecko bol Slovak, mamička Maďarka. Od malička som hovorila oboma jazykmi, čo mi pomohlo potom v škole, keď som sa začala učiť nemčinu. Neskôr pribudla angličtina, v škole povinná ruština a veľmi ľutujem, že som sa nepustila aj do francúzštiny alebo taliančiny. Akosi mi to nevyšlo. Znalosť ja-

zykov využívam pri prekladaní poézie z angličtiny, nemčiny, maďarčiny. Spolu s japonskou priateľkou som prekladala dokonca aj poéziu jej krajiny.

Láka vás aj cudzí svet?

Veľmi. Nesmierne rada cestujem, zdedila som to asi po otcovi. Ako rodina sme sa veľmi veľakrát sťahovali. Narodila som sa síce v Budapešti, ale to úplnou náhodou, počas vojny. Mala som len štyri mesiace, keď sa naši presťahovali na Podkarpatskú Rus, terajšiu Ukrajinu. Odtiaľ do Vrabeľ, potom do Nitry, Topoľčianok a nakoniec do Zajačej doliny. Keď som sa vydala, presťahovala som sa do Bratislavy.

Ktoré krajiny ste navštívili?

- Moja prvá zahraničná cesta smerovala k Baltu, ale to som už spomínala. Po skončení školy som si našetrila na cestu do Anglicka. Potom na dlhé roky cestovanie akosi prestalo, spoznávali sme len okolité krajiny. Po roku 1990 sa mi ako človeku činnému v literatúre otvorila cesta za hranice našej krajiny. Precestovala som kus sveta, boli to rôzne čítania, literárne a štipendijné pobyty. Ak mám spomenúť aspoň tie najkrajšie, tak to bola Viedeň, cesta do Paríža na Mesiac slovenskej poézie, potom do Londýna, Holandska, bola som v Nórsku a veľmi často som v Nemecku, naľahko nemčinu ovládam najlepšie z cudzích jazykov. Potom som v rámci medzinárodného spisovateľského programu absolvovala trojmesačnú štipendijnú cestu do

americkej lowy. Čo vám poviem: rovina, obrovský kus oblohy, kukurica. Využila som tu prvýkrát v živote aj svoj vodičský preukaz na traktor. Prešla som na obrovskom americkom traktore cez kukuričné pole hádam päť metrov. To ste mali vidieť, akí boli všetci prekvapení!

Vlani sa splnil môj životný sen, strávila som narodeniny vo Florencii. Vrátila som sa tak veľkým oblúkom do mladosti, pretože jedna z prvých kníh o umení, ktoré sa mi vtedy dostali do rúk, bola práve o tomto meste. Bol to nádherný zážitok a Taliansko sa odvtedy stalo krajinou môjho srdca. Možno sa na staré kolená začnem učiť aj po taliansky! Rada by som ešte navštívila nejakú exotickú krajinu, Japonsko, Irán, krajiny s úplne inou kultúrou. Cestovanie mi zatiaľ vždy prinieslo radosť a nové zážitky, no veľmi rada sa potom opäť vraciam domov, so všetkými zážitkami a neobyčajnými predmetmi. Vždy si niečo priniesiem na pamiatku, zaujímavý kameň, koberček, dárku drobnosť. Musím sa priznať, že veľmi rada cestujem po Slovensku, zajtra sa napríklad chystám do Banskej Bystrice, kde okrem svojich čítacích a seminárových povinností navštívim aj Darinu, priateľku a spolužiačku z Nitry. Veľmi ma však poteší aj pešia prechádzka okolo mojej rozkvitnutej záhrady.

Ďakujem za rozhovor a prajem veľa osobných aj tvorivých úspechov!

KATARÍNA POTOKOVÁ

Čitateľom a čitateľkám
Poľnohospodára... „moje kľúčice
lečie záhrady, fragmenty
miznúceho raja
(uprostred budúcich
rastlín)
... aby sme si vždy zachovali
tajomstvo svojho raja...“
Mila Haugová
13. 3. 2007
Zajačia Dolina

Čitateľom a čitateľkám Poľnohospodára... „moje kľúčice terče záhrady, fragmenty miznúceho raja (uprostred budúcich rastlín) ...aby sme si vždy zachovali tajomstvo svojho raja...“ Mila Haugová, 13. 3. 2007, Zajačia dolina.

Nezvyknem písať
pri dennom svetle
a nemám verše
na predaj

no niekedy
sa mi polovážne
stáva
že k zrnkám piesku
sypem horký čaj

vRAJ

lebo cukor
odkladám si
slaná
veršov na okraj

nie všetko zdá sa
tak ako je

vraj

kamarát do sna

vošla som do sna.
do tvojho a bez
pozvánky
poprehadzovala som
všetko podľa svojej
chuti.

dala som sľub
a vzala si nádej.
možno mi niekedy
odpustíš
moju
opovážlivosť
a zobudíš ma skôr
ako svetlo tiene
potopí
v zabudnutí
strachu.

uzlík z pavučiny

rozlievaš sa
na nežnú kôpku čriepkov
sladkých slz šťastia,
keď zaspávam ti v náručí
a zalúbená ako blázon
uväzujem mašle z pavučín,
lebo pavúk pútnik
nechal nás tu spojených
a živých,
aby sme sa nestratili v tme,
keď zhasne prvé poblúznenie.

zabudnuté kura

mením sa na koňa s tromi hlavami
na zimu malých teplých bytov
mením sa na smiešne obavy
s dlaňou niekde v pustom piesku
skrytou
počítam koľko vianoc do perín
daruje deťom Ježiško
a koľkokrát sa ešte sama vyspím
kým nás zoznámia

zamírzam v základoch
neznesená

misty

PONDELOK 23. apríla

Vernisáž výstavy fotografických prác
Fakulta prírodných vied UKF, A. Hlinku 1
Výtvarný workshop Papierový drak 2007
14.00 h, ŠD UKF Zobor
RedBull Gravity challenge
Keby vajce vedelo letať - súťaž v skonštruovaní lietajúceho stroja
parkovisko pred ŠD Mladost
SHAKESPEARE TODAY - divadelné predstavenie šlenov Drama Club PF UKF
19.00 h, priestory UKF, Drážovská 4

UTOROK 24. apríla

Vernisáž výstavy prác študentov SPU
foyer pod aulou SPU
Vernisáž výstavy výtvarných prác študentov PF UKF a FZKI SPU
galéria Univers-Um, UKF, Drážovská 4
Stavanie mája
areál SPU a UKF

Z PROGRAMU Nitrianskych univerzitných dní 2007

Futbalový zápas SPU a UKF o Putovný pohár rektorov nitrianskych univerzít
15.00 h, futbalový areál FC Nitra
Večer otvorených dverí vo fotokomore
18.00 h, ŠD A. Bernoláka
Narodeninová párty – 30 rokov Interného rozhlasového štúdia Mladost
spoločenská sála ŠD Mladost
Nočný výstup na Zobor
zraz o 19.00 h pred ŠD Mladost a ŠD UKF Zobor

STREDA 25. apríla

Streetball Challenge open
9.00 h, športový areál ŠD Mladost
Stolnotenisový turnaj
14.00 h, telocvičňa ŠD UKF Zobor
Aerobic Maraton
malá telocvičňa, SH SPU
Volejbalový turnaj
športová hala SPU
Tenisový turnaj - open
9.00 h tenisové dvorce ŠD Mladost
Fragnet Campus Battle – preteky tímov SPU a UKF v hraní počítačovej hry
Cyber Cafe – Fragnet gamecenter, Piaristická 2
Eugen Ionesco: Plešivá speváčka
premiéra absurdnej antihry v podaní Divadielka Krížom-Krážom
20.00 h, spoločenská sála ŠD Mladost
Superstar nitrianskych univerzít
speváčka súťaž
20.00 h, spoločenská sála ŠD UKF Zobor

ŠTVRTOK 26. apríla

Basketbalový zápas SPU – UKF
Volejbalový zápas SPU – UKF
9.00 h športová hala SPU
Plavecké preteky
bazén SPU

PIATOK 27. apríla

Poradňa zdravého životného štýlu pre Nitranov
15.30 – 17.00 h, Svätoplukovo námestie pred DAB
Galakonzert univerzitných súborov
Zobor a Ponitran a súboru Atikus
15.30 – 17.00 h, Svätoplukovo námestie pred DAB

NEDEĽA 29. apríla

17-hodinovka premietania ITŠ
televízna miestnosť ŠD Mladost

PONDELOK a UTOROK

30. apríla a 1. mája
24-hodin vysielania IRŠ Mladost
ŠD Mladost

STREDA 2. mája

Piate medziuniverzitné preteky študentov SPU a UKF vo vodnom slalome
12.00 h, rieka Nitra
Valibuk SPU – súťaž o najsilnejšieho chlapa
areál ŠD Mladost
Vyhodnotenie študentskej fotosúťaže Centro Nitra – SPU – UKF
16.00 h, priestory Centro Nitra
Bažant majáles – hudobné skupiny, súťaž, diskotéka
16.00 h, Akademická ulica, areál V

ŠTVRTOK 3. mája

Súťažme s VBH – popoludnie plné súťaží a hier s Vysokoškolským biblickým hnutím
13.30 h, športový areál ŠD Mladost
Vernisáž študentských výtvarných prác
17.00 h, Malá galéria Akcent, Kúpeľná 4
Galavečer GAUDEAMUS – hudobno-umelecké a spoločenské podujatie
19.00 h, veľká sála Divadla A. Bagara

Študentská iniciatíva...

„Však počkaj, prídeš na vysokú školu, a začne sa tvrdá realita!“ vraveli rodičia, ich priatelia a priatelia ich priateľov. Pravdou je, že na vysokú školu som sa tešila už od základnej školy. Na vysokú školu sa isto aspoň trochu teší každý študent. Nové prostredie, systém, krásny organizovaný neporiadok, v ktorom sa človek môže nádhorne „zašiiť“ a prečkať tých svojich pár rokov do štátnice. A v neposlednom rade – vedomosti!

„Ale čo budeš robiť po škole?“ ďalšia obľúbená hláška všetkých rodinných aj nerodinných príslušníkov.

Aj keď to niekedy možno nechceme počuť, odpovede z času na čas opisujú lákavé prostredie pracovného úradu, hypermarketov, zahraničných fabrik, ktoré sú priam odkázané na lacnú pracovnú silu slovenských magistrôv a inžinierov všetkých druhov.

Naozaj krásny kúsok pestrej mozaiky slovenského školstva. V konečnom dôsledku je naša poštátnicová realita vecou okolností, rozličných podmienok, ale hlavne nášho osobného prístupu.

Nie každý je od prírody dravý, ambicióznym inžinierom, vedeckým pracovníkom, architektom schopným predat svoje know-how. Sme vchodení medzi mlynské kamene. Zo západu sa na nás tlačí civilizácia úspechu, workoholizmu a kariéry. Doba sa zrýchľuje a my po skončení školy, s novučíckym diplomom, musíme čeliť tejto realite.

Väčšinou absentuje dostatočná prax a teoretické vedomosti nikdy nebudú mať prívlastok permanenčné. Sme deti konzumnej spoločnosti, ktorá nanešťastie požaduje len výsledky, nezaujímajú sa o proces tvorby. Bez praktických skúseností

neobstojíme v nijakej konkurencii. Študentom všeobecne chýbajú praktické vedomosti a možnosti vzdelávať sa aj mimo vyučovania.

Tieto negatívne javy sú však obrovskou výzvou k zmene. Otázka sa teda mení: Nie iba to, čo mi dajú, ale čo môžem ponúknuť ja?

Vyučujúci nás nadvádzajú na cestu, poskytujú nám pomoc, snažia sa vytvoriť podmienky a sme to my, ktorí hýbeme našou univerzitou, v konečnom dôsledku našou krajinou.

Príležitostí je mnoho, čoraz viac nádcí a programov nám vychádza v ústrety.

Niekedy naozaj stačí obetovať kúsok osobného času a pohodlia, necestovať na víkend domov, prebrať zodpovednosť

a otvoriť svoju myseľ. S malou podporou našich pedagógov, spriaznených duší a médií sa dá zrealizovať ne jeden dobrý projekt. Takto môžeme cestovať, pracovať v tíme, prakticky sa učiť, získať nové kontakty, ale hlavne – ostane po nás niečo viditeľné. Práca, ktorá je hodná uznania.

Otázka bola teda vyslovená, odpovede nie sú vo vetre, ako spieva Bob Dylan, ale v nás samých.

Verím, že kreatívnym a aktívnym prístupom k štúdiu a jeho možnostiam môžeme krok za krokom prispieť k zvýšeniu kvality vzdelávania. Uľahčíme tak situáciu sami sebe, ale aj tým, čo prídu po nás.

MILOTA SIDOROVÁ, 3. FZKI, ELASA Slovakia

O tom, že nezostane iba pri slovách, svedčí aj projekt OUR GARDEN, ktorý pripravila ELASA Slovakia v spolupráci s Botanickou záhradou SPU. Jeho zámerom je pripraviť stálu plochu pre trvalkové záhony v areáli BZ, pričom každý študent si vytvorí vlastný záhon, o ktorý sa bude starať. Snímka: KATARINA ĐURČEKOVÁ

Súťaž s N-Rádiom

V minulom čísle sme od vás chceli vedieť názov obľúbenej relácie rozhlasovej stanice N-Rádio, v ktorej poslucháči posielajú jubilantom blahoželania s pesničkou. Správna odpoveď: Diskotéka pre pamätníkov. Knihu a tričko, ktoré do súťaže venovala rozhlasová stanica N-Rádio, získava **Stanislav Varényi, 3. FEM**. Cenu si môže vyzdvihnúť v redakcii.

AD: KEĎ SÝTY HLADNÉMU...

Keď hladný nepozná realitu...

V 12. čísle Poľnohospodára som v článku Keď sýty hladnému...zošal od študenta SPU "peknú" kritiku. Veľmi ma teší, že je záujem o fungovanie V-klubu a bufetu na ŠD Mladost, no na druhej strane ma veľmi mrzí, že názory študenta, predkladané čitateľom, nemajú s realitou vôbec nič spoločné. Dovolím si citovať výhrady študenta a oboznámiť čitateľov s prevádzkou večera a bufetu.

"Kuchynka je zrušená? Kto sa nás pýta?"

Mňa sa tiež nikto nepýtal, či môže zvýšiť cenu energií, nájomného, či môže veľkoobchod zvýšiť ceny tovarov a podobne. Treba si uvedomiť jednu základnú vec. Kuchynka vo večeru nebola závodná reštaurácia. To znamená, že sa tu nepodávali "prívarky, zemiaková kaša a 60 g mäsa na osobu". Bola to plnohodnotná prevádzka reštaurácie (minútková kuchynka). Aby takáto kuchynka bola prevádzkyschopná, potrebuje jednoducho zákazníkov, alebo musí zvýšiť ceny. Funguje tu princíp trhového mechanizmu. Ak nie sú ľudia, nie sú peniaze, ak nie sú peniaze, nedá sa udržať chod kuchyne. Prevádzkovať niečo, na čom prerobíte, je podľa môjho názoru nezmysel.

"Bageta v bufete nestojí 25 ani 35, ale 45 Sk."

Naozaj neviem, v ktorom bufete bol pán Lokaj nakupovať, keď videl, že bageta stojí 45 korún. Nie je to pravda. V r. 2005 stála bageta v bufete ŠD Mladost 28 Sk. Teraz je rok 2007 a stojí 30 Sk. Od roku 2005 stúpila cena pečiva na celom Slovensku o vyše 20 %. Cena bagety v bufete o 2 Sk.

"Všetko je o 20 – 30 % drahšie ako inde."

Pán Lokaj asi nemá o fungovaní obchodu nijaké základné informácie. Treba jednoducho prijať fakt, že ceny v bufete sú, ale, žiaľ, aj budú vyššie ako v super a hypermarketoch. Na vysvetlenie uvediem príklad. Pekáreň predá rohlík za 1,70 Sk, v

bufete stojí 2 Sk a hypermarket ho predá za 1 Sk. To znamená, že na jednom rohlíku robí stratu 1 Sk! Tú si však vynahradí na vyššej cene iného tovaru. Tento tzv. "dumping" je pekný marketingový ťah všetkých veľkých obchodných spoločností na prilákanie zákazníkov. Keď chcem, aby bufet fungoval, nemôžem si dovoliť predávať pod nákupnú cenu.

"Na kom by sa dalo ľahšie zarábať, ako na študentoch?"

Sám som pred dvoma rokmi skončil SPU a dobre viem, ako funguje študentský život. Finančný príjem z večera a bufetu nie je môj hlavný príjem a už vôbec nie hlavne zárobkový. Neživím ma, tak nemám prečo na študentoch zarábať. Som obchodník a mám oveľa širšie podnikateľské zameranie.

"Vo večeru sa skôr ako za pol hodiny obsluhu nedočkáte!"

Nejestvuje jeden jediný deň za celé obdobie, čo prevádzkujem klub, aby niekto čakal na obsluhu pol hodinu! Samozrejme, keď je "nátesek", čaká sa o niečo dlhšie, ale určite nie 30 minút. Vo V-klube je kniha sťažností s telefónnymi kontaktmi a ešte sa ku mne nedostala ani jedna sťažnosť, ktorá by mi dala podnet na riešenie. Zrušením kuchyne sa vytvorili nové miesta na sedenie, ktoré sú určené len a len pre študentov. To taktiež nebolo zadarmo! Zriadenie tejto miestnosti ma stálo 60-tisíc korún, komu sa mám sťažovať ja?

"Kam sa mám ísť sťažovať..."

Myslím, že vám iné neostáva, iba držať tempo a krok s modernou dobou. Neviete, kam vás zaveje osud po skončení štúdia, možno budete sám riešiť takéto problémy. Ja robím všetko preto, aby V-klub aj bufet fungovali bez problémov a myslím, že sa mi to aj darí.

Prajem všetkým čitateľom a najmä pánovi Bc. Lokajovi veľa šťastia a úspechov v práci aj v štúdiu!

Ing. MARTIN KRIŽAN, konateľ

Národné dni kariéry 2007

AIESEC bol tento rok už po dvanástykrát organizátorom Národných dní kariéry. Na veľtrhu práce, ktorý sa uskutočnil 8. – 9. marca v bratislavskej Inchebe, sa zúčastnili poslucháči viacerých vysokých škôl ekonomického a technického zamerania. Medzi vyobliekanými študentmi, ktorí so životopismi v rukách prechádzali jednotlivé stánky vystavujúcich firiem a hľadali si potenciálne zamestnanie, nechýbali ani naši tretiaci, štvrtáci a piatáci. Získali prehľad o možnostiach zamestnania v rôznych regiónoch Slovenska a mali možnosť zaregistrovať sa do databázy pre personálne oddelenia zúčastnených firiem.

Tento rok sa na NDK zúčastnilo 101 firiem a okolo štyritisíc študentov. Firmy sa predstavili buď odbornou prezentáciou, alebo formou konzultácie, resp. výstavným stánkom. Okrem toho pripravili pre návštevníkov veľa zaujímavých súťaží s lákavými cenami a množstvo propagačných predmetov.

Za zabezpečenie bezplatnej dopravy na podujatie chceme poďakovať dekanátu Fakulty ekonomiky a manažmentu. Fotogalériu a rôzne ocenenia firiem nájdete na www.ndk.sk.

PETER ŠTEVČAT,

AIESEC Nitra

POZÝVAME

Kde nájdeš odpoveď na otázku: Ako vyťažiť čo najviac zo svojho štúdia?

Sympóziu Build Up Your Tomorrow

Dátum: 27. – 29. apríla 2007
Miesto: Hotel Harmónia, Modra
Organizátor: AIESEC Slovensko
Jazyk: anglický
Cena pre študenta: 700 Sk (vďaka MŠ SR)
Info: www.aiesec.sk/sympozium

Na stope...

Častokrát musíme vo svojom živote pátrať a hľadať, aby sme odhalili to, čo nás trápi. Robíme výskumy, pokusy, hľadáme v literatúre... a niekedy aj nájdem.

Minulý týždeň, pri kontrole stavu kreditu na ISIC-u, som čírou náhodou zistil, že firma Gastrimir zdvihla ceny vydávaných jedál. Pri najčastejšie objednávanom jedle č. 5 o 3 Sk na porciu. Záhadou však je, že nás, študentov, ktorých sa to najviac týka, nikto neinformoval. Myslím, že by úplne stačilo vyvesiť oznam o zvýšení cien. Ďalšou záhadou, po ktorej som pátral je, že zmizli všetky cenníky vydávajú stravy (aby som bol presný, pri objednávkach zostal jeden starý), a tak si to študent, zavalený povinnosťami a zvyknutý na každodennú rutinu, ani nevšimne. Spomeniem ešte hádam to, že sa chceme dobre najesť, aby nám to na výučbe páľilo, ale obedy často nezodpovedajú požiadavke „normálne sa najesť“. Bývajú nedovorené, nedochutené, miešané s lacnými surovinami a pod. Pýtam sa sám seba: „Ako je to možné?“ Naša alma mater predsa oplýva odborníkmi na hygienu a kvalitu potravín a nikto s tým nič nerobí. Ťažko by sa asi kompetentným vysvetľovala lacná klobása v kombinácii so šľachami, alebo niekoľko kusov mäsa ako plnohodnotná strava pre budúcich inžinierov. Jediné, čo som si prečítal, bolo niekoľko poznámok v Knihe prianí a sťažností s odpoveďou: „Budeme sa tým zaoberať.“ Na margo veci by som dal do pozornosti aj hygienu a čistotu v jedálni. Nové stoličky totiž všetky nedostatky nezakryjú... A ja s narastajúcim hladom zabúdam na pátranie a staviam sa do radu na obede... 3-k.o.

NEPREHLIADNITE

Pracujete na originálnom výskumnom projekte? Napísali ste inovatívnu doktorandskú prácu? Ukončili ste VŠ štúdium výnimočnou diplomovou prácou?

Prihláste sa do siedmeho ročníka súťaže spoločnosti Siemens, ktorá spolu so Slovenskou rektorskou konferenciou každoročne udeľuje výnimočným študentom a mladým vedeckým pracovníkom cenu Werner von Siemens Excellence Award v troch kategóriách – za najlepšiu výskumnú doktorandskú a diplomovú prácu. Zapojiť sa môžu denní aj externí študenti, doktorandi a vedeckí pracovníci technických vysokých škôl a fakúlt, ich práca však musí byť využiteľná v niektorom z odvetví Siemensu. Cena nie je len prestížnym uznaním ich intelektuálnych kvalít, ale predstavuje aj zaujímavú finančnú výhru: 200-tisíc, 120-tisíc a 80-tisíc korún.

Uzávierka prihlášok: 31. júla 2007.

VIAC NA

www.siemens.sk/award

Študáci

V ZRKADLE... jeden z nás

Doc. Ing. KAROL KALÚZ, CSc.,
dekan Fakulty zá-
hradníctva a krajin-
ného inžinierstva

Miesto narodenia:
Veľké Zálužie

Vek: 54

● Čím ste chceli byť ako dieťa?

Automechanikom. Učitelia však presvedčili mojich rodičov a moja prihláška napokon smerovala na stavebnú priemyslovku.

● Čo ste študovali a prečo ste si vybrali práve túto oblasť?

Melioračný odbor AF VŠP. Podľa výsledkov stredoškolského štúdia som mohol bez prijímacích pohovorov študovať na Stavebnej fakulte SVŠT, ale Nitra bola bližšie a bola „lacnejšia“.

● Koľko hodín má váš pracovný deň?

Podľa potreby – maximálne však dvadsaťštyri.

● Ako by ste charakterizovali dnešnú mládež?

Je rôznorodá – cieľavedomá až „vegetatívna“ so stále sa zväčšujúcimi možnosťami, ktoré využíva len malá časť.

● Ako vnímate slová byť pedagógom je poslanie?

Slovo pedagóg má základ v gréckom paidagogos. Bol to otrok, sluha, ktorý sprevádzal adepta na ceste do akadémie, aby sa učil sofií (múdrosti). Kto nechce byť takýmto sluhom, nemal by byť pedagógom.

● Aké vlastnosti na kolegoch vám imponujú a aké sa vám nepáčia?

Uznávam ľudí, pre ktorých je samozrejmé učiť sa a učiť iných; irituje ma prístup: „ja som učiteľ – kto je viac?“

● S kým by ste sa radi stretli a porozprávali?

S mojím triednym profesorom zo strednej školy, Ing. Jozefom Vyskočom. On spíňa moju predstavu o pedagógovi a chcel by som sa dožiť toho, aby moji študenti spomínali na mňa tak, ako ja na neho.

● Čo vás naposledy zaujalo v oblasti spoločenského života?

Vo všeobecnosti markantne sa zvyšujúci optimizmus vo vzťahu k budúcnosti, a to je priaznivý jav.

● Čo by ste zmenili, keby ste mohli?

Neovládateľnú tendenciu časti spoločnosti dosiahnuť úspech na úkor iných.

● Čo radi čítate?

Oveľa viac je toho, čo čítať musím. Rád mám mytológiu – najmä grécku a z autorov Zamarovského a Stona.

● Ako si dobíjate energiu?

Udržiavacími (nie nárazovými) prácami vo vinici a okolo ovocných stromčekov.

● Prezradíte niečo o svojej rodine?

Manželka je zootechnička a desať rokov pracovala na JRD. Teraz obchoduje v tejto oblasti. Starší syn vyštudoval SPU a pokračuje ako doktorand, mladší sa „odrodil“ poľnohospodárstvu a napriek slabším základom zo športovej základnej školy a španielskeho gymnázia úspešne študuje na lekárskej fakulte.

● Máte zlozvyk, ktorého sa neviete zbaviť?

Áno, a kto ma pozná, vie aký.

● Aké máte koničky?

Domáci majster s heslom nič nie je nemožné (len to dlhšie trvá) a rybárčenie (keď mám čas, nie, keď „berú“).

● Aká je dovolenka vašich snov?

S udicou, teplota maximálne 25 stupňov a voda plná rýb.

● Humor je korením života – máte nejaký obľúbený vtip alebo humorný zážitok zo školy?

Súvisí to so skôr povedaným: „Na škole by nemuselo byť až tak zle, len keby študenti neotravovali“ – ale to je čierny humor. Veselých zážitkov je naštastie viac, ako je rozsah tejto rubriky.

-rch-

ŠTUDENTKY FEM NA VEDECKEJ KONFERENCII

Úspešný týždeň v Moskve

Timirjavezova ruská štátna agrárna univerzita usporiadala v dňoch 10. – 16. marca šesťdesiaty ročník vedeckej študentskej konferencie, na ktorej sa zúčastnili domáci aj zahraniční študenti z Poľska, Maďarska, Slovenska, Srbska, Ukrajiny, Bieloruska, Arménska a Kazachstanu. Našu univerzitu zastupovali študentky piateho ročníka Fakulty ekonomiky a manažmentu, ĽUDMILA LUPTÁKOVÁ a JANA MIHÁLIKOVÁ. V sekcii svetové hospodárstvo sa umiestnili na druhom mieste a ich práca bola medzi zahraničnými účastníkmi vyhodnotená ako najlepšia.

Takmer týždeň strávený v ruskej metropole bol pre nás zážitkom. Poskytol nám nielen nové skúsenosti, ale aj možnosť porovnávať názory študentov z rôznych krajín. Ubytovanie bolo zabezpečené na univerzitnom internáte, kde sme najviac času strávili v spoločnosti poľských, maďarských a srbských kolegov. Treba povedať, že ruskí hostitelia sa o nás veľmi dobre postarali, počnúc stravou a končiac prehliadkami Moskvy. Hneď po príchode sa nám venovali pridelení študenti, ktorí nás sprevádzali počas celého pobytu. Navštívili sme Červené námestie, Kremľ, olympijský štadión v Lužnikoch, Lomonosovovu univerzitu, Park víťazstva, Arbat a mnoho iných zaujímavých miest.

Timirjavezova ruská štátna agrárna univerzita sa rozkladá na takmer 20 hektároch v širšom centre Moskvy. Oboznámili sme sa s jednotlivými jej fakultami, katedrami i špecializovanými oddeleniami. Navštívili sme aj Lingual – centrum, kde prebieha výučba cudzích jazykov a hospodársku časť

školy, reprezentovanú napríklad hipodromom či skleníkmi.

Konferencia prebiehala za účasti odbornej komisie, študentov univerzity i zahraničných účastníkov, takže sme mali možnosť vypočuť si všetky príspevky a názory na súčasné poľnohospodárstvo. Naša téma - zahraničný obchod a ekonomický rast Slovenskej republiky, komisiu zaujala a otázky jej členov i študentov boli zamerané najmä na vplyv vstupu Slovenska do Európskej únie a jeho dopady na poľnohospodárstvo. Plusom bolo najmä to, že prácu sme prezentovali v angličtine a zároveň v ruštine.

Na záver nášho pobytu nás prijal tamjší prorektor pre zahraničné vzťahy. Zblahoželal nám k umiestneniu a odovzdal diplomy a darčkové predmety, ktoré nám budú pripomínať dni strávené v Moskve.

Chceme poďakovať vedeniu FEM, že nám vytvorilo podmienky na reprezentáciu našej fakulty i univerzity na medzinárodnom fóre.

ĽUDMILA LUPTÁKOVÁ,
JANA MIHÁLIKOVÁ

ERASMUS nie je len o vzdelávaní

Kancelária zahraničných vzťahov a medzinárodných projektov SPU zorganizovala pri príležitosti 20. výročia programu ERASMUS informačný deň. Vo vestibule pod aulou sa študenti mohli oboznámiť s možnosťami štúdia v zahraničí.

Program ERASMUS, pomenovaný podľa holandského mysliteľa a teológa Erasma Rotterdamského, podporuje mobilitu študentov a pedagógov, ako aj projekty medzinárodnej spolupráce medzi univerzitami v celej Európe. Významnou mierou prispieva k modernizácii európskeho vysokého školstva. V súčasnosti je do programu zapojených 9 z 10 inštitúcií vysokoškolského vzdelávania z členských štátov EÚ, Nórska, Lichtenštajnska, Islandu a Turecka.

Program bol spustený v júni 1987. Hneď v prvom roku sa na ňom zúčastnilo 3 244 študentov. V súčasnosti sa do programu ročne zapojí takmer 1 % európskych študentov a 1,9 % učiteľov, spolu asi 150-tisíc ľudí. Dodnes sa na ňom zúčastnilo spolu 1,5 milióna študentov. Európska komisia má ambíciu zvýšiť tento počet do roku 2012 na 3 milióny.

Podľa slov predsedu Európskej komisie **Josého Manuela Barrosa**, ktoré odzneli pri príležitosti otvorenia osláv 20. výročia v Bruseli, ERASMUS už nie je len vzdelávací program, ale tým, že mnohým študentom poskytuje možnosť žiť v cudzej krajine, získal i sociálny a kultúrny rozmer. Komisár EÚ pre vzdelávanie, odbornú prípravu, kultúru a viacjazyčnosť Ján Figel upo-

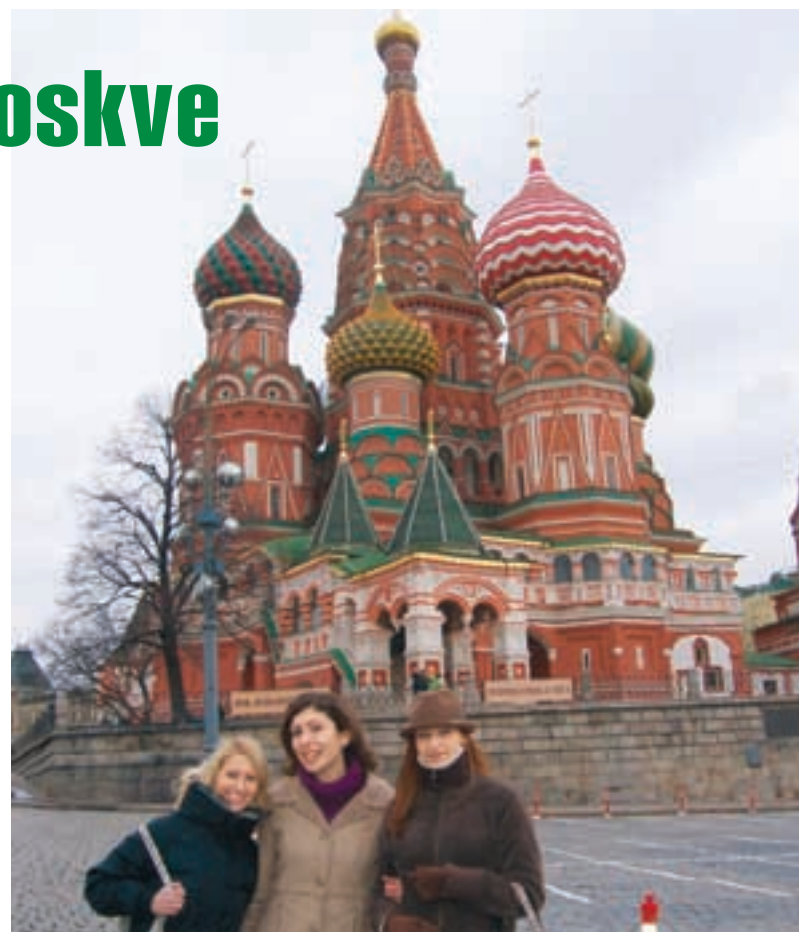
zornil na fakt, že výška poskytovaných grantov je stále limitujúcim faktorom pre zapojenie sa študentov z rodín s menej priaznivými finančnými pomermi. Komisia preto vyzýva členské štáty na zvýšenie podpory programu ERASMUS, aby bol prístupný ešte väčšiemu počtu študentov, najmä zo znevýhodnených pomerov.

Prečo sa zapojiť do tohto programu?

Komisia analyzovala silné a slabé stránky programu a jeho dopad na možnosti uplatnenia sa mobilných študentov z pracovnom trhu po ukončení štúdia.

Z výsledkov vyplynulo, že:

- 90 % študentov považuje pobyt v zahraničí v rámci ERASMU za veľmi pozitívny, mnohí sú v rámci svojich rodín prví, ktorí študujú v zahraničí;
- väčšina študentov si posilnila jazykové kompetencie v druhom, príp. treťom jazyku;
- 80 % študentov nemalo problémy s uznaním štúdia v zahraničí domácou univerzitou;
- v rokoch 2000-2005 sa zapojenosť študentov zo sociálne slabších rodín zvýšila z 50 % na 60 %;
- väčšina ERASMUS študentov pozitívne vníma vplyv mobility na svoj osobný rozvoj, rozšírenie si obzoru a získanie

Pred Chrámom Vasilija Blaženého – jedným zo symbolov Moskvy.

Foto: autorky

jasnejšej perspektívy ďalšieho štúdia a budúcej kariéry;

- 50 % predstaviteľov potenciálnych zamestnávateľov prijíma na medzinárodne pozície ERASMUS študentov.

ERASMUS na SPU

Naša univerzita sa do programu zapojila prvýkrát v akademickom roku 1998/99. Odvtedy počet študentských i učiteľských mobilit, ako aj počet prijatých zahraničných študentov na našej univerzite stále rastie.

V akademickom roku 2006/2007 má SPU uzatvorených 85 bilaterálnych zmlúv, v rámci ktorých môže na zahraničných univerzitách študovať viac ako 240 študentov SPU. Na zahraničnom študijnom pobyte sa zúčastnilo 45 študentov, najmä z FEM a FZKI. Najväčší záujem bol o štúdium v Portugalsku, Holandsku, Českej republike, Rakúsku a Írsku. Prijatých bolo 37 študentov z Poľska, Španielska, Turecka, Francúzska, Portugalska a Belgicka. Na učiteľskej mobilitě sa zúčastnilo 15 pedagógov a prijatých bolo 17 zahraničných pedagógov. Do výberového konania na akademický rok 2007/08 sa prihlásilo spolu 117 študentov, najviac z FEŠRR (34), no ani FAPZ, FZKI a FEM (29, 25, 25) sa nedali zahanbiť. Veríme, že všetkým prihláseným odhodlanie vydrží a na mobilitu ich skutočne vycestuje čo najviac.

Ing. GABRIELA SLIVINSKÁ,
Kancelária zahraničných vzťahov
a medzinárodných projektov

PO ROKU OPĎ

0 fyzike elementárnych častíc

Na desiatkach svetových univerzít a vedeckých inštitúcií sa od 15. do 30. marca uskutočnil už tretí ročník projektu Hands on Particle Physics, European Masterclasses for High School Students. Organizuje ho Európska skupina pre popularizáciu časticovej fyziky a Európska fyzikálna spoločnosť. Koordinátorom projektu na Slovensku je Virtuálna kolaborácia, konkrétne jej členovia pôsobiaci na našich univerzitách.

Študenti stredných škôl pod odborným vedením fyzikov z Európskej organizácie pre jadrový výskum (CERN) analyzujú reálne dáta z urýchľovača Large Electron-Positron Collider (LEP) v CERNe, a majú tak možnosť ponoriť sa do tajov elementárnych častíc, vlastností štruktúry hmoty, podstaty kvantovej mechaniky a modelov opisujúcich mikrosvet.

Naša univerzita sa do projektu zapojila už druhýkrát. V kongresovom centre sme 23. marca privítali 21 študentov so záujmom o fyziku zo štyroch nitranských gymnázií (Gymnázium Golianova, Piaristické, Párovské a Gymnázium Cyrila a Metoda). Po úvodnom príhovore vedúcej Katedry fyziky, RNDr. VLASTY VOŽAROVEJ, PhD., odzneli prednášky na tému Štandardný model elementárnych častíc a Urýchľovače a detektory elementárnych častíc (RNDr. Mikuláš Gint-

ner, PhD., RNDr. Ivan Melo, PhD., Katedra fyziky Žilinskej univerzity). Nasledovala živá diskusia o probléme tmavej hmoty a vzniku vesmíru.

Na praktických cvičeniach na Katedre elektrotechniky a automatizácie MF (KEA) potom študenti na počítačoch analyzovali reálne údaje rozpadu Z0 bozónov na detektore DELPHI. Po skončení praktického cvičenia si ešte prezreli laboratóriá MF, pričom ich zaujal najmä pivoar a laboratórium automatizácie.

Na záver podujatia sa uskutočnila videokonferencia (<http://evo.caltech.edu>), na ktorej študenti predniesli výsledky svojich analýz DELPHI experimentov. Po ich zhodnotení pokračovala medzi študentmi a fyzikmi v CERNe debata o aktuálnych problémoch fyziky a nových objavoch v oblasti časticovej fyziky.

Na základe reakcií stredoškolákov, z ktorých sa takmer tretina zúčastnila aj na minulom ročníku, ako aj výsledkov dotazníkového prieskumu, možno konštatovať, že študentom sa deň strávený na SPU v spoločnosti fyzikov páčil. Na prednáškach získali zaujímavé poznatky, vyskúšali si prácu s reálnymi údajmi a zaujali ich aj nové možnosti digitálnych technológií v procese vzdelávania, keď sa študent stáva členom simulovaného vedeckého kolektívu a zapája sa priamo do riešenia aktuálnych problémov.

Nezanedbateľným úspechom akcie bola realizácia spolupráce viacerých univerzít, keďže odbornými garantmi boli fyzici zo Žilinskej univerzity a technicky a organizačne projekt zabezpečila KEA a kongresové centrum SPU.

Na záver dovoľte poďakovať dekanovi MF prof. Vladimírovi Kročkoví, ako aj kolegom z KEA za účinnú podporu pri organizovaní podujatia. Verím, že o rok si mladí fyzici opäť dajú „dostaveničko“ s časticovou fyzikou na našej univerzite!

Ing. ZUZANA PALKOVÁ, PhD.

Súťažíme s E – KU

V tomto čísle sme pre vás pripravili ďalšiu otázku z oblasti interkultúrnej komunikácie.

Nemeckí a ruskí podnikatelia sa dohodli na vzájomnej kooperácii a vytvorili spoločný podnik so sídlom v Rusku. Keď Nemci realizovali prvé investície, začali mať podozrenie, že nie všetky prostriedky boli použité na dohodnutý účel a nariadili v nezvyčajne krátkom čase vykonanie auditu. Netrvalo dlho a spoločný podnik sa rozpadol. Viete, prečo?

a) Rusi pociťovali dominantný spôsob Nemcov ako pochovanie ich vlastnej suverenity.

b) Nedorozumenia zavinili tlmočníci a prekladatelia, ktorí nedostatočne ovládali odbornú terminológiu.

c) Ruská strana sa cítila urazená podozrievaním, ktoré nastalo predčasným nasadením auditu.

Svoje odpovede posielajte do 30. 4. na adresu redakcia@polnohospodar.sk. Na jedného víhercu čaká výkladový anglický slovník s interaktívnym CD, ktorý do súťaže venoval E – KU Inštitút jazykovej a interkultúrnej komunikácie v Nitre.

AIESEC-ári sú výnimoční

Výskumná práca zverejnená na Medzinárodnom summite pozitívnej psychológie vo Washingtone DC v Spojených štátoch ukazuje, že členovia organizácie AIESEC disponujú výnimočne silnými stránkami v oblasti lídersstva.

Štúdia Davida J. Pollaya, zakladateľa a prezidenta projektu Momentum, potvrdzuje tvrdenie, ktoré organizácia AIESEC proklamuje už od svojho založenia v roku 1948, a to, že jej členovia v sebe rozvíjajú silné a jedinečné vodcovské schopnosti. „Lídri organizácie AIESEC dosiahli v porovnaní so svojimi kolegami výrazne lepšie výsledky v oblasti zvedavosti, vytvratosti, lídersstva, tímovej práce, férovosti, nadsenia, odvahy, odpúšťania a perspektívy,“ povedal Pollay, ktorý je sám bývalým členom AIESEC-u. Na výskume sa zúčastnilo šesťdesiatdva prezidentov národných výborov AIESEC a ich nedávno ustanovených následníkov, zvolených do tejto funkcie členmi organizácie v jednotlivých krajinách na dobu jedného roka. Sú to všetko mladí ľudia a 48 z nich má vysokoškolský titul.

Účastníci mali za úlohu vyplniť na internete dotazník založený na teste VIA-IS (Values in Action Inventory of Strengths), ktorý využíva päťbodový Likertovu stupnicu a zisťuje, nakoľko respondenti súhlasia s výrokmí o svojej osobe týkajúcimi sa ich silných stránok. Bodový zisk vzorky členov organizácie AIESEC sa potom porovnával so 17 400 respondentmi rovnakého veku aj vzdelania v Spojených štátoch. Štúdiu D. Pollaya predstavili na Gallupovom medzinárodnom summite pozitívnej psychológie vo Washingtone. Táto disciplína psychológie sa snaží zistiť, ako môžu jednotlivci viesť pozitívnejší a produktívnejší život s využitím svojich silných stránok.

(Z tlačovej správy AIESEC Slovensko, február 2007)

SPEKTRUM

OZNAMUJEME

Dekan Fakulty európskych štúdií a regionálneho rozvoja SPU v Nitre oznamuje, že 25. apríla 2007 o 10.00 h v zasadačnej miestnosti AS SPU (pavilón E, 2. poschodie, č. dv. 211) bude Ing. STANISLAV FILIP obhajovať doktorandskú dizertačnú prácu na tému Projekt cezhraničnej spolupráce pri eliminovaní hospodárskych katastrof v Novohradskom regióne.

Dekan Mechanizačnej fakulty SPU v Nitre oznamuje, že 26. apríla 2007 o 9.00 h v zasadačnej miestnosti Dekanátu MF (4. poschodie, Katedra mechaniky a strojnictva) bude Ing. IMRICH BENDA, doktorand na Katedre mechaniky a strojnictva, obhajovať doktorandskú dizertačnú prácu na tému Rozbor vybraných tribologických vlastností materiálov získaných z medzných stavov a ich štatistických spôsobov vyhodnotenia.

PRÁVE VYŠLI ...

SKRIPTÁ

M. Tóth a kol.: Poistenie. Prvé vydanie, náklad 150 ks, cena 160 Sk.

R. Pospíšil a kol.: Integrovaná rastlinná výroba. Druhé nezmenené vydanie, náklad 250 ks, cena 115 Sk.

B. Šiška a kol.: Praktická biometeorológia. Štvrté nezmenené vydanie, náklad 200 ks, cena 82 Sk.

A. Malejčík: Základy manažmentu. Druhé nezmenené vydanie, náklad 300 ks, cena 150 Sk.

J. Huszár a kol.: Choroby poľných plodín. Tretie prepracované vydanie, náklad 400 ks, cena 96 Sk.

UČEBNÉ TEXTY

M. Habán – J. Boroš a kol.: Manažér pestovania liečivých rastlín. Prvé vydanie, náklad 150 ks, cena 70 Sk.

VYSOKOŠKOLSKÉ UČEBNICE

A. Kretter a kol.: Marketing. Druhé vydanie, náklad 400 ks, cena 210 Sk.

ODPORÚČANÁ LITERATÚRA

J. Pálík a kol.: Poľnohospodárske stroje. Skúšanie, konštrukcia, použitie, 1. časť. Prvé vydanie, náklad 500 ks, cena 120 Sk.

-dš-

VÝBEROVÉ KONANIE

Rektor Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre vyhlasuje v zmysle § 77 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov výberové konanie na obsadenie:

► **miesta vysokoškolského učiteľa – odborného asistenta na Katedre fyziológie živočíchov FBP.**

- Podmienky:
- vysokoškolské vzdelanie (poľnohospodárskeho, prírodovedného, veterinárneho charakteru) pre zabezpečenie predmetov katedry,
 - akademický titul PhD. alebo ekvivalent,
 - aktívna znalosť svetového jazyka preukázaná potvrdením o štátnej jazykovej skúške alebo pohovorom,
 - znalosť práce s PC na úrovni MS Office (Word, Excel, PowerPoint) – preukázať certifikátom alebo praktickým overením, zamestnanci SPU preukázat certifikátom vydaným na základe formalizovanej skúšky z IKT,
 - pedagogická prax,
 - morálna bezúhonnosť a dobrá pracovná morálka,
 - termín nástupu 15. 5. 2007;

► **miesta vysokoškolského učiteľa – odborného asistenta na Katedre financií FEM pre výučbu predmetu bankové operácie (zastupovanie počas neplateného voľna do 2. 12. 2009).**

- Podmienky:
- VŠ vzdelanie ekonomického zamerania,
 - akademický titul PhD. resp. vo vedeckej príprave,
 - aktívna znalosť minimálne jedného svetového jazyka – preukázať štátnou jazykovou skúškou alebo pohovorom,
 - znalosť práce s PC na úrovni MS Office – preukázať certifikátom alebo praktickým overením,
 - pedagogická prax vo výučbe uvedeného predmetu,
 - morálna bezúhonnosť;

► **miesta vysokoškolského učiteľa – odborného asistenta na Katedre financií FEM pre výučbu predmetu medzinárodné financie (zastupovanie počas neplateného voľna do 1. 3. 2008).**

- Podmienky:
- VŠ vzdelanie ekonomického zamerania,
 - akademický titul PhD. resp. vo vedeckej príprave,
 - aktívna znalosť minimálne jedného svetového jazyka – preukázať štátnou jazykovou skúškou alebo pohovorom,
 - znalosť práce s PC na úrovni MS Office – preukázať certifikátom alebo praktickým overením,
 - morálna bezúhonnosť. Rektor Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre vyhlasuje v zmysle § 77 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov výberové konanie na obsadenie:

Rektor Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre vyhlasuje v zmysle § 14 ods. 1 a § 15 ods. 1 písm. c zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, výberové konanie na obsadenie funkcie vedúceho zamestnanca na pozíciu **vedúci Útvaru všeobecnej účtárne Rektorátu SPU.**

- Podmienky:
- VŠ vzdelanie II. stupňa ekonomického smeru,
 - znalosť účtovníctva vysokého školstva,
 - znalosť práce v ekonomickom informačnom systéme SAP vítaná,
 - znalosť práce s PC na úrovni MS Office,
 - morálna bezúhonnosť.

Prihlášky s profesijným životopisom, overenými dokladmi o vzdelaní a ďalšími požadovanými dokumentmi posielajte na adresu: Rektorát Slovenskej poľnohospodárskej univerzity, Útvar personalistiky, EPAMU, Tr. A. Hlinku 2, 949 76 Nitra.

Uzávierka výberového konania je 27. apríla 2007.

„Sýýýr...“

Foto: MILADA POLUCHOVÁ

Nezabúdajú na bývalých kolegov

Učiteľom

*Sú práve ako sťahovavé vtáky
a presne ako padajúca hviezda.
Ujdime z poľi ako divé maky
a oni – vážni – s dlaňou plnou lásky
navždy v nás hniezdia.*

Vyjadrenie vzájomnej úcty. Tieto slová charakterizujú stretnutie bývalých pedagógov i ostatných zamestnancov Fakulty ekonomiky a manažmentu, ktoré sa uskutočnilo v stredu 14. marca. Myšlienkou podujatia je informovať kolegov dôchodcov o dianí na fakulte a vytvoriť atmosféru, v ktorej si môžu zaspomínať na obdobie, keď na nej pôsobili. „Zaslulhou tejto generácie pedagógov boli vytvorené základy, na ktorých dnes fakulta stojí. Každý z bývalých zamestnancov, či už bol radovým alebo technickým pracovníkom, učiteľom alebo akademickým funkcionárom, má podiel na jej rozvoji,“ povedal na stretnutí dekan FEM Peter Bielik. „Je našou povinnosťou vziať staršiu generáciu do súčasného života fakulty, aby nemala pocit, že ju už nikto nepotrebuje. Preto sa snažíme o vytvorenie peknej atmosféry.“ Dôkazom úprimnosti slov dekana boli aj emotívne vystúpenia doc. Dominika Čaprnka a prof. Tibora Palku, ktorý na-

zval stretnutie „prenádherným, doslova rodinným večerom“.

A čo si o učiteľskom povolani mysli 86-ročný Ľudovít Kohút, najstarší medzi prítomnými pedagógmi?

„Byť dobrým učiteľom je umenie. Lebo on nielen učí, ale aj vychováva. Koľko lásky žiakovi dá, toľko sa mu vráti. To je rovnica. Prácu učiteľa si však mladí ľudia vedia oceniť až keď dospejú a vtedy ohodnotia vzťah, ktorý k nim učiteľ mal. Pochádzam z Oravy a ako malý chlapec som túžil byť organistom v dedinke Hámre. Pamätám si, ako sa stará mama smiala môjmu snu, tvrdila, že nemôžem byť organistom, lebo v dedinke nebola fara ani farár. A tak som sa stal učiteľom. Moja životná skúsenosť hovorí, že učiteľské povolanie je poslaním. Človek sa s tým darom musí narodiť, tak ako kňaz či básnik.“

-rch-

„Vážim si učiteľov, ktorí vedia naučiť, lebo to je umenie,“ hovorí Ľudovít Kohút. Na stretnutí si s bývalými kolegynami zaspomínali na roky za katedrou.

Snímka: rch

ZAÚJÍMAVÉ

Nespoľahlivá Wikipedia?

Na Katedre histórie univerzity Middlebury v štáte Vermont (USA) vydali rozhodnutie, že študenti nesmú vo svojich prácach ako prvotný zdroj literatúry uvádzať heslá z internetovej encyklopédie Wikipedia. „Nie je však zakázané čítať ju, pretože jej „linky“ privedú čitateľa často k hodnotným literárnym zdrojom“, píše sa v rozhodnutí katedry. Univerzitné pracovisko týmto nariadením vyjadrilo svoj jednoznačný názor do rušnej diskusie o spoľahlivosti tejto osobitej encyklopédie. Predmetové heslá Wikipédie sú totiž prístupné každému, kto ich chce ďalej rozširovať a modifikovať. Nezisková organizácia, ktorá ju prevádzkuje, však správnosť vnesených údajov nekontroluje. Pri niektorých heslách nie je výnimkou, že ich spoločne dopisujú stovky nádešencov a dobrovoľníkov. Pritom sa stáva, že údaje nie sú presné a našiel sa už aj prípad zámerného zavádzania čitateľov.

(Zo zahraničnej tlače)

Z MOJICH SPOMIENOK VI.

K publikačnej činnosti som mala vždy dostatok podkladov z výskumu, takže som nielen plnila, ale aj prekračovala plánovanú normu. Moje referáty z vedeckých konferencií a sympózií boli publikované v mnohých východoeurópskych krajinách. Prekvapilo ma, a netajím, že spočiatku aj potešilo, keď mi pribuzná z USA poslala publikáciu Amerického biografického inštitútu Contemporary Who's Who of Professionals 2004/2005, v ktorej som našla svoj profesionálny životopis. Ponúkali mi potom postupne nomináciu Žena roka, Úspešná žena, ba dokonca aj medzinárodnú mierovú cenu. Všetky však boli spojené s vysokými poplatkami v dolároch za rôzne plakety a diplomy, a tak sa z finančných dôvodov „obchod“ neuskutočnil.

Už v čase vzniku záhradníckeho oddelenia na KRV sme podávali na dekanát AF návrh na zriadenie záhradníckeho odboru, ale bezvýsledne, lebo, vraj, Lednice s tým nesúhlasí. Vtedy som veru neverila, že sa raz dožijem záhradníckej fakulty v Nitre, ba dokonca, že sa zúčastním na oslavách 10. výročia

ZO ŠPORTU

VOLEJBAL

O 5.-8. miesto EXTRALIGY MUŽOV

VK Ekonom SPU Nitra – VŠK Púchov 3:0 (16,19,20)

V prvom domácom zápase naši hráči jednoznačne potvrdili svoje lepšie postavenie v súťaži. V úvodnom sete súper odolával do stavu 11:11, potom ho lepšou obranou na sieti a kvalitným útokom doslova zvalcovali. V druhom a treťom sa ani náš tím nevyhol niekoľkým zaváhaniam, svoju dominantnosť však potvrdil najmä lepším podaním a kvalitným útokom. V poslednom sete zatlačil hostí kvalitným servisom a napokon zaslúžene zvíťazil.

VK Ekonom SPU Nitra – VŠK Púchov 3:0 (15,23,15)

Volejbalisti SPU jednoznačne od prvého setu potvrdzovali úlohu favorita a nedovolili tímu Púchova nijaký zvrat vo vývoji. Odskočili súperovi hneď na začiatku a umnou hrou si udržovali dostatočný odstup. V druhom, najdramatickejšom sete, hostia viedli rozdielom dvoch bodov. V koncovke, za stavu 22:22, sa domáci kvalitným servisom, dobrou hrou na bloku a vzápätí tvrdým útokom dostali o bod navrch. Následne útokom bodovali hostia a aj domáci. Posledný bod zaznamenali blokom 25:23. Vývoj záverečného setu bol jednoznačne v rukách nášho tímu, keď prvý technický time bol za stavu 8:0! Potom sme si už ustrážili vybojovaný náskok a zaslúžene zvíťazili.

O 5. miesto

VK Ekonom SPU Nitra – TJ Strojár Malacky 3:2 (19,-18,-19,14,10)

V zápase o piate miesto sa tím SPU od úvodného setu zhostil úlohy favorita a potvrdil ju kvalitným servisom a dobrou hrou na sieti. To však bolo do konca tretieho setu z jeho strany všetko. Hostia naopak pritvrdili na servise a kvalitnou obranou na sieti získavali body vo svoj prospech. Až na začiatku štvrtého setu domáci opäť začali hrať svoju hru a set dotiahli do víťazného konca. V piatom, rozhodujúcom sete, začali lepšie Malacky. Viedli už 4:1 a domáci len postupne doťahovali náskok. Pri stave 9:9 sa na podanie dostal Vavro. Jeho kvalitný servis pomohol nášmu tímu k náskoku 12:9, čo bol z pohľadu vývoja setu rozhodujúci moment. Potom už hráči SPU pozorne strážili vedenie až do víťazného konca, ktorý si po bojovnom výkone zaslúžili.

Mgr. LUBOMÍR PAŠKA

BASKETBAL

V poslednom kole základnej extraligovej časti prehrala **Casta SPU Nitra v Lučenci 77:65 (19:15, 22:14, 15:18, 21:18)**. Štvrtfinálová séria so **Spišskou Novou Vsou** začala doma víťazstvom nášho tímu **70:65 (18:14, 16:13, 24:17, 12:21)**. Po prehre na pôde súpera **83:73 (23:18, 21:16, 18:20, 21:19)** a ďalšom domácom víťazstve **86:59 (14:12, 30:8, 21:19, 21:20)**, mala Nitra dva mečbaly na postup do semifinále. Vo štvrtom vyrovnanom a dramatickom zápase viedla pár minút pred koncom **56:61**, ale v infarktovom závere si Spišiáci konečným výsledkom **66:65 (20:14, 15:18, 15:17, 16:16)** predsa len vynútili rozhodujúci piaty zápas. V ňom oslabenej zostave Nitry cieľne chýbali zranení podkošovní hráči, čo súper využil a zvíťazil **68:79 (16:9, 13:17, 15:19, 24:34)**. Po roku tak opäť obral Nitrú o šancu bojovať o medaily. (nn)

SPU NITRA
Mechanizačná fakulta
Oddelenie dopravnej výchovy a služieb

EMISNÁ KONTROLA U NÁS

AUTOŠKOLA AKADEMIA

AM, A1
A (do 25 kW)
B, T, B+T

OTVÁRA
vodičské kurzy
v mesiacoch
máj, jún, júl

Prihlasovanie denne
8,00 až 15,00 h

priamo 037 /641 4653
ústr. 641 4111
klap. 4653, 4654, 5796
0903 260306

Stanislav.Jablonicky@uniag.sk

• možnosť platby na splátky

• učebnice zdarma (zapožičanie)

• kondičné jazdy

VELKÁ CVIČNÁ PLOCHA LEN U NÁS!

poľnohospodár

Dvojtyždenník zamestnancov a študentov SPU. Vydáva Rektorát Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre. Vedúca redaktorka: Mgr. Katarína POTOKOVÁ, redaktorka: PhDr. Renáta CHOSRAVIOVÁ, technická redaktorka: Lujza ZÁHORÁKOVÁ. Predseda redakčnej rady: doc. Ing. Vladimír RATAJ, PhD., prorektor SPU pre vzťahy s verejnosťou. Redakcia a administrácia: Poľnohospodár, SPU, Tr. A. Hlinku 2, 949 76 Nitra, telefón: 037/641 5533, fax: 037/653 4393, e-mail: redakcia@polnohospodar.sk Internet: www.polnohospodar.sk. Tlač: MICHEL ANGELO.

ISSN 1336-2909